

SYNOPSIS
ANTICHRISTI RO
MANI SPIRITV ORIS CHRL
sti reuelati.

IOHAN. VVIGAND.

Apoca. 14.

Si quis adorauerit Bestiam & imaginem eius, & acceperit
Characterem in fronte sua, aut in manu sua, hic bibet de uino iræ
Dei, quod mixtum est mero in calice iræ ipsius. Et cruciabitur
igne & sulphure in conspectu angelorum sanctorum,
& ante conspectum agni, & fumus supplicij
eorum ascendet in secula seculorum.

IHENÆ.

EXCVDEBAT THOMAS

rebart. Anno 1. 5. 60.

ANTICHRISTIAN
MARI SPIRITUS CHRIS
Historia

IOHAN. VIAND.

Apoc. 17.

Et cum de rebus hinc & inde
et de rebus hinc & inde
et de rebus hinc & inde
et de rebus hinc & inde
et de rebus hinc & inde
et de rebus hinc & inde
et de rebus hinc & inde
et de rebus hinc & inde
et de rebus hinc & inde
et de rebus hinc & inde

THEM.

EXCVDEBAT THOMAS

rebat Anno 1. 2. 3.

PRVDENTISSIMIS
ATQVE AMPLISSIMIS DOMINIS
CONSVLIBVS, SENATORIBVS, ET IPSIS

quoque ciuibus Reipublicæ Magdeburgensis. Et Re-
uerendis viris D Pastoribus & ministris verbi
DEI in eadem Ecclesia, Dominis, amicis, &
fratribus obseruandis, omnibus
& singulis.

RATIA ET PAX, CONFESSIO
& perseuerantia in agnita veritate, cognitio,
odium, detestatio ac fuga Antichristi, ac deni-
que benedictio in Spiritualibus & corporali-
bus, per Iesum Christum vnicum nostrum Ser-
uatorem, Amen.

Quemadmodum inter dona dei, quæ cum repurgata doctri-
na cœlesti, hac nostra ætate nobis obuenerunt, non postremum fu-
it, clarissima & euidentissima Antichristi multis seculis prædicti
reuelatio ac demonstratio: Ita vicissim nunc inter pœnas, quæ iu-
sto Dei iudicio, propter contemptum verbi dei atque alia scelera,
in hac postrema Senectæ, ac propemodum delirio mundi grassan-
tur, non est minima, Antichristi occultatio, vel etiam eiusdem sta-
bilitio & fucatio.

Nihil iam differemus de ijs, qui vt semper habuerunt An-
tichristi characteres ita indefinenter eos quoque retinent & au-
gent, neque de illis, qui palam & aperte ad Antichristum se rur-
ius contulerunt abnegata veritate, quam cognouerant, tantum
vero cum gemitu & dolore inspiciamus eos, qui simul in vera Dei
Ecclesia, ab Antichristi sordibus liberata, versantur, ac simul ho-
mini peccati & filio perditionis, non paruam locarunt vel etiam-
num locant operam.

Primum enim plurimi vigilantes seu doctores in Ecclesia
Christi,

Christi, doctrinam de Antichristo ab obitu Lutheri alto silentio sepelierunt, imo penitus oblitū sunt. Nam in concionibus, in libris ædificis, Antichristi nullam iam diu fecerunt amplius mentionem. Non audite sunt illæ voces, Exite, fugite, execramini. Sed o vos dormitantes vigiles, qui incendio publico patimini omnia absumi o negligentes, o infideles, o crudeles pastores, o canes muti, qui lupo intra ouile grassante, pacem & tranquillitatem somniatis, & ouibus quoque uestris pacem securitatemque pollicemini. Hac enim obliuione, torpore, & malitia vestra, Antichristus robur ingens rursus sumpsit, viresque antea prostratas recuperauit, & plurimas ouiculas Christi, vestræ fidei commissas, nihil metuentes incautasque deuorauit.

Alij non tantum oblitū sunt reuelationis Antichristi, sed in super etiam cum rursus pingere ac commendare sunt conati. Hinc illæ voces, vtile esse, vt vnus aliquis toti Ecclesiæ dominetur, ad prohibenda schismata & hæreses, Non oppugnandum esse primum Papæ, relinquendam eminentiam ac dignitatem Episcopis, notis Antichristi Romani insignitis, eique diris exerationibus adstrictis, ac optandum esse, vt eis maneat inuiolata autoritas, Quo propius Papæ, eo melius. Veram esse doctrinam, bona opera esse ad Salutem necessaria. Vocem Sola, in propositione, Sola fide iustificamur, posse omitti in ipsa confessione. Licitum esse, imo rationem veræ pietatis exigere, vt laruas ceremoniarum Antichristi, non habita ratione, quod iustis de causis abrogatæ prius sint, recipiant Ecclesiæ Christi, etiam sub pœna expulsionis, captiuitatis, & aliorum Suppliciorum, qui detrectant. Scilicet nihil referre, etiam si sponsa Christi sit ornata ornamentis babilonicæ meretricis. Ratio est, quia hoc pacto redimi possit a persecutoribus pax & securitas imo quia etiam amplæ diuitiæ, dignitates, & similia præmia, isto quasi aucupio accipiantur. In super hisce proximis aliquot annis plusquam Cainico & diabolico odio persecuti sunt plurimi doctores Ecclesiæ, miseros illos homines, qui durissimis & peiiculosissimis temporibus Interim, vociferati sunt, excundi esse ab Antichristo, non ingrediendum aut redeundum

ad eum

ad eum, abijciendas esse eius notas, non recipiendas, virginitatem sponsæ Christi retinendam, non prostituendam, confessionem Augustæ exhibitam Imperio Romano conseruandam, non abijciendam. Hinc adhuc quidam pro Catharmatis ac pestibus orbis terrarum eos insectantur, conspurcant, damnant, & omnium hominum animos atque gladios aduersus ipsos excitant, qui docent peccata, cum Antichristo turpiter commissa, agnoscenda ac deprecanda, iramque Dei & pœnas tantis sceleribus debitam expianda, & publicum scandalum publica pœnitentia sanandum & auertendum esse.

Alij fascinati personarum autoritate neglectaque penitus rerum consideratione & omni ueritatis studio, in omnia pedibus, quasi oculis capti, abiuerunt, imo etiam excusarunt, defenderunt, propagarunt.

Deinde & multi politici homines varie post Lutheri obitum Antichristi partes egerunt. Nam alij simul cum Doctoribus Ecclesiarum in hoc incubuerunt summo studio, ut cessione in dogmatibus ac Ceremonijs aliqua conciliatio iniretur cum Antichristo, hoc est, grege papistico, ne premerentur cruce Christi, ne ue corporalia bona in discrimen aliquod venirent. Ideo quidam Interim crasse & aperte, quidam vero aliquas eius partes moliti sunt instituere. Exempla non sunt ignota.

Alij vero Adiaphorici pallij latitudine, altitudine, profunditate freti, etiam ausi sunt coram ipsa Bestia Babilonica genuflectere, ei iurare, quod cœna Domini non sint vsi vtraque, ut vocatur specie, seu Lutheranorum more, tantum ut regna huius mundi & gloriam eius, ut Matth. 4. extat, consequerentur. Nec pudet dicere, nihilominus veræ se doctrinæ Euangelicæ addictissimos esse. Imo si pallia, si alicuius dignitates ab Antichristo ingenti argenti vel auri pondere emptæ sunt, consuetudine aliorum sese excusare, ac peccatum tam tetrum predicare non verentur. Si sub alicuius patrocinio Missis, horrendum in modum crucifigatur Christus, inuocentur Sancti, porci Antichristi sodomitica scelerarent, & non tantum domos, sed ciuitates, sed regiones eius

modi sceleribus contaminentur & impleantur, id vero nolunt pro vitio haberi, propter quod Deus irascatur, & puniturus sit æternis cruciatibus in inferno, nisi matura ac serua agatur pœnitentia. Nec desunt talibus sui eruditi parasiti, qui omnia excusent ac tueantur.

Audiu quosdam principes, Comites, Nobiles, & alios magnos viros, professione Euangelicæ doctrinæ commendatos, laborare, ut liberi sui ad huc teneri, in album Canonicorum in opulentissimis Episcopatibus, non paruis etiam precibus ac præmijs additis, inscribantur, vt nimirum hac ratione sint, vt vocantur EXPECTANTES, ad præposituras, ad Episcopatus ad amplissimos honores & redditus accipiendos, Vide obsecro te Christiane lector Adiaphorici pallij fuctus?

Alij Antichristo portas portulasque aperiunt, areas purgant & muniunt, vt intra suas regiones, intra ciuitates & mœnia, Monachi, Canonici, sacrifici, sua regna cum septem peioribus eacodemonibus redeuntibus recuperent, boatibus plusquam Baaliticis nomine Dei abutantur, Sanctos inuocent, Christum, qui nos precioso sanguine redemit, Missis & alijs blasphemijs horribiliter crucifigant, tot instituant lupanaria, quot domos incolunt, polluant Ecclesiam Dei, oues Christi macent, matronas, puellas in numeris artibus circumuentas contaminent, & ad mores suos etiam vicinos conforment, iram dei, pœnas & interitum etiam in propinquo habitantibus accersant & accumulent, idque tali opinione, quod Antichristo in suo nido libertas sua sit relinquenda, non esse tantum ab ipso incommodi, vt stoici quidam ministri verbi Dei odiose uociferantur, imo pacem, tranquillitatem, occasionem ditescendi ex ipsis Antichristi ministris offerri, quia vino & frumento vt inquit psalmus abundant, Deum etiam dispensaturum cum illis, qui bono studio Antichristi membra fouent, & scelera eorum atro admissima conuiuent. Esse ipsos etiam Baalitas & Sodomitas, Dominos, nec turbandos, etiamsi oues Christi trucidet.

Reliquus vero populus suorum Ducum exempla imitatur, vt nimum uere dicitur, Scilicet in vulgus manant exempla Regum.

gentum, Gaudet enim vulgus hominum, sibi occasionem contem-
mendi ueram religionem, libere fruendi voluptatibus cum spon-
sis illis Penelopes. & denique emendi ac vendendi oportunita-
tem datam esse. Nam vberiores fructus ex grege illo papistico, ig-
nauo, ociofo, luxu perditō, & omnis generis opibus affluente, spe-
rant & accipiunt, quam ex alijs pijs frugaliter & honeste uiuen-
tibus. Eamque ob causam Antichristi mancipijs blandiuntur, be-
neficia expetunt, obsequia promittunt, & denique contra fratres
suos, imo & contra Ecclesiæ ministros, ac denique contra propri-
am patriam & publicum bonum militant.

Hæc tam sunt manifesta & notoria, vt impudentissimus
prorsus sit, qui negare auit. Quid autem hæc omnia portendant,
omnes pij facile agnoscunt, nempe infinitam apostatandi & cum
Antichristo scortandi licentiam, ac denique eiusmodi religio-
num ac sententiarum confusionem, de qua Christus prædixit, si
filius hominis venerit, putas eum fidem in terra reperturum
esse?

Necesse igitur est, veram de Antichristo doctrinam, ex sacris
litteris repetere atque inculcare, vt extet vox Dei, Exite, exite
populus meus Apocalyp. 18. Si qui forte in hac mundi totius in-
clinatione aut ruina potius, vel moneri vel retrahi possint. Gra-
uis vox Lutheri & digna omnium memoria ac obseruatione est,
Non posse eum salutem consequi, qui non ex toto corde Papa-
tum, seu Antichristum oderit.

Volui autem res maximas tantum punctis quasi quibusdam
pelineare, vt tota hæc doctrina facilius cognosci ac rectius perpen-
di queat. Copiosa vero atque luculenta explicatio in libris Lu-
theri extat, quem nos sequimur.

Vobis vero consulibus, Senatoribus, & ciuibus Reipublicæ
Magdeburgensis, hanc quantulamcunque commonefactionem in-
scribo & mitto, quia propemodum integrum septennium ex voca-
tione diuina fui vester Pastor, donec me Deus in aliam suæ Eccle-
siæ stationem euocaret, cui obtemperandum fuit. Amo igitur
vos tanquam filios Spirituales, & paratus sum etiam absens pia

officia pro mea quidem imbecillitate vobis præstare. Commonefacere autem de rebus expectendis ac fugiendis, præsertim animæ nostræ salutem concernentibus, omnium primarium officium esse iudico.

Deinde ornauit Deus hætenus vestram Ecclesiam, quo quidem tempore plures aliæ horribiliter cribratæ sunt, præclara confessione aduersus ingruentes eosque multiplices errores, imprimis vero contra Conciliationes cum Antichristo faciendas, quas sphinx Augustana, parua Interim, Adiaphoristica concilia & Decreta adferebant & vrgebant, ac agnoscunt multæ Ecclesiæ Dei cum gratitudine, quod vestra lux ipsis quoque, ne tenebris horrendis immergerentur, præfulserit. Pertinet igitur hæc mea admonitio de Antichristo ad vestram illam Confessionem, quam vos conseruare decet, ne sal infatuetur penitus, ac lucerna Dei apud vos extingatur. Vbi enim doctrina de Antichristo non floret, non excellit, ibi non potest lux articulorum fidei retineri.

Tertio existimo vos tali commonefactione doctrinæ indigere. Non enim sum nescius, quod ille tentator Diabolus, non desinat per sua quædam Adiaphoristica organa vos tentare, vt nimirum priorem illam constantiam & confessionem in refutandis ac profligandis corruptelis Antichristianis, remittatis. Deinde in parte & quidem primaria seu capite ciuitatis vestræ, intra sua fana ac delubra ipsissimum Antichristi idolum iterum consedit, suasque idolomanias & tetra scelera exercet, boando, Misfando, & scortando. Atque hoc portentum, hoc est, inconuersi Canonici Sacrifici, Monachi, non muti sunt, non quiescunt, sed omnia sua diuina, vt vocant, hoc est, Diabolica opera, contra deum, contra religionem, contra animas, contra salutem plurimum, contra honestatem, contra benedictionem totius vestræ ciuitatis, muris vestris, vestris inquam muniuntur, portis vestris, vestris inquam clauduntur, licet aream quandam superstitione & idolomanijs suam effecerint. Qui hanc pœnam, hanc cladem, hanc pestem floccipendit, profectone guttulam quidem vnã veræ pietatis in corpore habet. Proinde quæ de Antichristo vobis nunc offero, necessaria

bis sunt, ut eius membra cognoscatis, ut quotidie cum vestris li-
beris preces vestras, contra istas animarum & omnis honestatis
pestes dirigatis, ut fugiatis, vt excremini, ut ij, qui aliquid confi-
lij uel auxiliij ad tanti Idoli instaurationem dederunt, agant pœni-
tentiam, & caueant, ne plures eius notas accipiant, vt & precibus
a Deo hoc beneficij expetatis, & uos etiam omni cura & pietate
in id incumbatis, ne tam contagiosa lues, intra vestras portas &
contiguas œdibus grassans, vestram ciuitatem vel vniuersam, uel
aliquam eius partem diutius infestet.

Equidem non ignoro, aliud esse iudicium filiorum huius
seculi, id est Diaboli, qui malunt, sicut quidam dixerat, magno im-
petu currere in infernum, quam lento pede eo contendere. Sed
non sunt res parui momenti, nec sunt homines ad hanc tantum
breuem uitam conditi, ac Deus Zelotes est, nequaquam uero sunt
collusiones cum Antichristo felices, id quod plurimum ciuitatum
& regionum exempla testantur.

Iam iam aderit ille dies, quo Christus fornicationes illas
onnes, siue apertas siue clandestinas, cum Bestia Romana, scœda-
que meretrice grauissime puniet. Equidem scio multo suauius ac
uentri utilius esse palpum obtrudere, peccata extenuare & occul-
tare, aut saltem conuiuere & dissimulare, uerum ea uia ducit ad
infernum, non tantum obtemperantem, uerum etiam sic docen-
tem. Malo igitur de rebus tantis paulo seuerius differere, ut &
ipse bona me sustentem conscientia, & lapsi ex peccatis elucten-
tur, iramque Dei ac horrendas pœnas sibi imminentes, expient
uel qui adhuc puras habent manus, non contaminentur.

Quarto ut & cœteræ Ecclesiæ, quæ cum dolore audiunt,
Idolum Antichristi in parte quadam ciuitatis uestრæ rursus erec-
tum esse, per eius Idoli cultores, intelligant, non tamen omnes esse
in uestra Ecclesia tanti peccati reos, sed potius uos odisse ac dete-
stari Sacerdotum istius tanti Idoli atque omnium affeclarum
idolomanias & flagitia, imo & gaudere, quod sub uestro nomine
doctrina & confessio de Antichristo publice extet ac legatur.

Quarto etiam propterea hanc Antichristi synopsin uobis
* dedicare

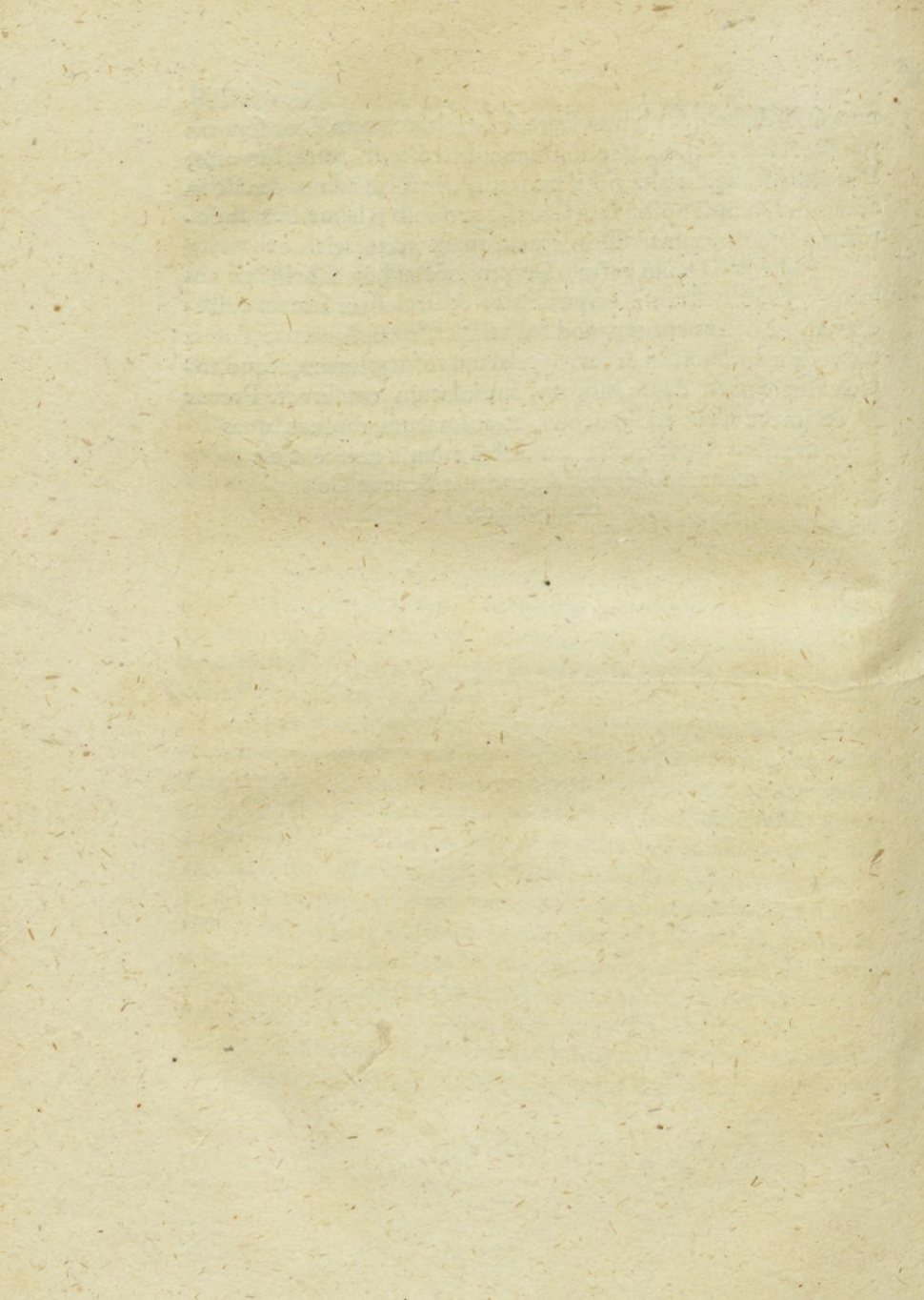
dedicare uolui, ut testimonium meum coram tota Ecclesia Christi sit manifestum, me hæc in uestra Ecclesia ratione mei officij, quo uerbum dei uobis proponere debui, serio ac sæpe tradidisse nullaque mei discriminis habita ratione inculcasse, neque me huius confessionis Deo dante pœnitebit, certus enim sum, eam non meam, sed dei mei sententiam esse, sacris literis perspicue comprehensam. Seruos Antichristi, filios huius seculi, uertumnos, Ecebo-
los, parum moror.

Vobis porro Pastoribus ac ministris Ecclesiæ Magdeburgensis, fratribus meis longe charissimis, simul hanc meam opellam nuncupare uolui, primum, ut Coniunctionis ac consensus nostri testimonium, etiam hæc in parte omnes pij cognoscerent. Deinde quia præsens sæpe fraterne uos sum cohortatus, ut inrepide, uero ore ac Spiritu, sicut uigiles strenuos ac fideles Ecclesiæ Christi decet, lupos intra mœnia ciuitatis uestræ grassantes, plurimas ouiculas deuorantes, disciplinam & pietatem funditus pessundantes, in clametis, absens etiam id repetere uisum est, non quod dubitem de Zelo uestro, sed potius ut currentibus iam piùm quasi calcar adderem, neque ignoratis, tali nos pacto ab inuicem discessisse, ut uestræ confessioni pollicerer me semper coniunctum fore, id quod etiam ab abeunte petebatis.

Scitis charissimi fratres, non esse rem ciuilem, intra portas ciuitatis, in contiguis ædibus, Deum blasphemare, idolomanias exercere, Christum crucifigere, religionem ueram damnare, ouiculas Christi publicis sacris idolo Moloch seu Antichristo præstitis, sauciare, offendere, perdere, publicas fornicationes, longe exuperantes Sibaritarum, Sardanapali & Heliogabali ac Sodomorum scelera exercere, matronas, puellas in eiusmodi lupanaria intrudere, ancillas de platea in suas domos pellicere, stuprare ac dimittere, sicut iste Gomorriticus uester grex Antichristi facit, Non est res mere ciuilis, portas ipsis patefacere, ad meretrices introducendas & similia. Itaque uos tanquam Angelos Dei in excubijs esse decet, & ad tantum incendium, ad tantas blasphemias **DEL**, ad tantam cladem plurimarum animarum, non conuiuere,
nom

non obfurdere & obmutefcere, fed exaltare voces, ficut fonoras
tubas, clamare Exite, Exite, Exite, non Introite, Introite, Introite,
Pax alma, fecuritas alta, nihil periculi, hæc nihil ad nos &c. Vt in
aduentu Domini noſtri Iefu Chriſti pro veſtris laboribus, fudo-
ribus, periculis, immarceffibilem coronam accipiatis.

Postremo Deum patrem Domini noſtri Iefu Chriſti ex ant
mo precor, ut ueſtram Rempubicam & Eccleſiam faluam custo-
diat, atque ornamentum quod habetis præcipuum, nempe doctri-
næ veræ confessionem & corruptelarum refutationem, atque to-
tus Antichriſti damnationem, inuiolatum conferuet. Precor
etiam vt Deus idolomanias & animarum rapinas, quas
membra Antichriſti intra ueſtra mœnia exercent, cle-
menter coherceat & reprimat, Bene in Do-
mino valete.

SYNOPSIS.
ANTICHRISTI IN

REGNO ROMANO, PER SPIRITUM
oris Christi patefacti.

ICVT ARTICVLVS

fidei est, ut credamus Ecclesiam sanctam Catholicam, hoc est, ut exploratum habeamus, certoque sciamus, quæ & ubi sit uera Ecclesia Dei, ac statuamus, nos uere eius membra & ciues esse: Ita econtra articulus fidei est, ut credamus falsam Ecclesiam, quæ quidem semper suis quibusdam maculis ceur stigmatibus insignita fuit, est & erit usque ad ruinam mundi, hoc est, ut eam agnoscamus, fugiamus & execremur. Ad hanc Antithesin articuli de Ecclesia, Antichristus, cum suo Vniuerso regno ac tyrannide pertinet. Proinde ex descriptione & notis, quas ei sacra scriptura attribuit, cognoscendus, dijudicandus, & uitandus est. Nemo enim articulum fidei nostræ de Ecclesia hodie recte credet, qui Antichristum, in tanta eius reuelatione ac uerbi diuini luce, non credit, hoc est, non agnoscit, non abhorret, non ab eo toto pectore & professione discedit. Prodest igitur Synopsis tam tetri atque horrendi monstri in conspectu habere, ut mens Christiana certa puncta intuens & expendens, omnia rectius perscrutetur, expeditius dijudicet, & uehementius atque ardentius auersetur ac detestetur. Sit igitur

B hæc

AN SIT ANTICHR

hæc in præsentia Antichristi tantum Synopsis quædam, donec aliquando, fauente Christo, liceat paulo fuffus ista omnia explicare, illustrioresque colores addere.

ANSIT.

QUOD IN ECCLESIA CHRISTI exoriturus esset Antihristus, ipsemet Christus, unigenitus Dei filius, fidedignissimus testis & uates, perspicue & indubitanter prædixit Matt. 24. Paulus uero Petrus & Iohannes, uaticiniū Christi exponentes, commonefaciunt de pluribus notis ac proprietatibus, quæ ad cognoscendum & fugiendum Antichristi contagium ac pestem faciunt 2. Thes. 2. 1. Timoth. 4. 2. Petri. 2. Apocala: capite undecimo usque ad finem. Congruunt etiam illa omnia cum antiquissima Danielis propheta, quæ in eius libro extat capite duodecimo. Deniq; omnibus ætatibus Ecclesia Christi credidit, docuit & præmonuit, Antichristum esse uenturum, ac horribiliter in uinea domini grassaturum.

ETYMOLOGIA ET APPELLATIONES.

ANTICHRISTVS GRAECA VOX est, significans contrarium Christo, seu aduersarium eius. Videtur sumpta appellatio ex epitheto maligni Spiritus, quem uocant Hebræi Satanam, hoc est, aduersarium. Cum enim Antichristus sit uicarius Diaboli, omnino decet eum titulum & quasi insignia sui Domini ferre, ut nimirum omnes mortales ex ipsa appellatione, de officio eius iudicium facere possint. Designat

ETYMOLO: ANTICHR:

signat uocabulum Antichristi etiam eum, qui semetipsum Christo æquat aut comparat. Hoc enim ^{2v/1040} ualeat. Nam hic se ueluti pro altero Christo, aut summo sacerdote & capite ostentat.

Habet autem duplicem significationem uocabulum Antichristi.

Primum generaliter accipitur de quolibet falso doctore, seu hæretico, impugnante siue personam, siue officium, siue doctrinam, siue Sacramenta ac cultus Christi. Ad eum modum Iohannes in epistolis plerunq; uocem Antichristi usurpat. Potest etiam hoc modo Gog & Magog, hoc est, regnum Mahometicum seu Turcicum, dici Antichristus, de quo Apocalypsis uicegesimo capite agitur.

Deinde uero specialiter, & ut iam plerunq; Ecclesia loquitur, intelligitur de regno Ecclesiastico, quod sub Christianitatis & pietatis titulo, contra Christum est, omnia quæ Christi sunt, hoc est, doctrinam, Sacramenta, cultus, mirifica specie deprauans ac peruertens, & de hoc quidem in præsentem agemus, qui uere ac proprie Antichristus est.

Appellationes illustrissimæ, quas Antichristo Spiritus sanctus tribuit, sunt hæ. Pastor stultus Zach. 2. Antiochus Dan: 2. 12. Pseudoprophetæ. Mat. 7. Zizania. Mat. 13. Alieni pastores, fures, latrones, lupi, Iohan. 10. Pseudochristi. Matt. 24. Abominatio desolans Matth. 24. Defectio, Homo peccati, Filius perditionis, Aduersarius Dei & omnium quæ sunt Dei, sedens in templo Dei, Deus, ^{2v/1040} id est, exlex. 2. Thessal. 2. Spi-

DEFINICIO ANTICHR.

ritus impostores, doctrinas dæmoniorum proponentes. **I. Timoth. 4.** Meretrix sedens super bestiam, Babylon magna, Bestia, ipsa mater scortationis & abominationum terræ, Apocal: **17. 18.** Draco. Apoc. **13.**

Reliquorum Antichristi Epithetorum enumerationem, quæ quidem passim in sacris literis extant, & in Corpore doctrinæ ex Nouo Testamento, medio cristudio collecta sunt, breuitatis gratia hic non instituemus.

CONTRARIA.

HAS PROPHECIAS DE ANTICHRISTO, eiusque appellationes, tantum Antiocho, Neroni, aut simi libus pestibus Ecclesiæ Dei, uel etiam quibusdam solummodo hæreticis adscribere, nimis angusto intellectu.

Item ad errores tantum deducere, quasi non sit aliquis homo, ordo aut regnum tale, quod uitari oporteat.

DEFINITIO.

ANTICHRISTIANISMVS ROMANVS, est Ecclesiasticum regnum, mixtum politico, cuius autor est Diabolus, & eius ministri Ecclesiastici & politici, degenerans a uera Christi Ecclesia, & sub specie Christianismi, ea quæ ad Christi honorem, regnū, Doctrinam, sacramenta & cultus pertinent, corrumpens & peruertens, Regni mundani potentiam & gloriam improbissime affectans, rapiens & usurpans, repletus orbem terrarum Spirituali simul & carnali scortati

DEFINITIO ANTICHR.

tatione, denique omnia dirigens miranda hypocrisi ad
 obscuracionem Christi, & hominum miserandam fasci-
 nationem & damnationem æternam. Hanc descri-
 ptionem suppeditat & probat reliquum corpus quod
 sequitur, & loci scripturæ, ubi ex professo de Antichri-
 sto agitur, quales sunt Daniel: 12. Matth. 24. 2. Thes. 2.
 2. Pet. 2. Apoc. 17. 18. & 19.

CONTRARIA.

ASSEVERARE, ANTICHRISTVM
 tantum esse quosdam Hæreticos, qui in dogmati-
 bus fidei contra Christum exorbitarunt. Sed hæc descri-
 ptio nimis angusta est, quia non conueniunt hæreticis
 illis omnes notæ Antichristi, ac sunt tantum eius pars,
 membra ac Synergi.

Asseuerare, Antichristum esse unicam tantum
 personam, quæ sit nascitura ex tribu Dan, in Babylo-
 ne, & quidem Diabolo cooperante, qui in ea persona
 habitaturus sit. Item quæ sit Hierosolymis instauratura
 templum Salomonicum, ibiq; miraculis quibusdam
 fascinatura homines, quæq; pro Messia semetipsum
 uenditatura sit, & non credentes in ipsam, immaniter
 trucidatura. Enoch autem & Heliam e cœlo uenturos
 & hunc Antichristum ostensuros et manifestaturos, Ve-
 rum ab isto monstro hosce præcones interficiendos es-
 se. Duraturum autem grassationis tempus triennium
 & dimidium, quo expleto, per Dominum Spiritu oris
 delendum esse funditus Antichristum, ut est in tracta-
 tu de Antichristo, quæ falso Augustino adscribitur, &
 in Damasceno libro quarto de fide. Hæc descriptio ca-

IESANTICHR

ret fundamentis scripturæ sanctæ, est nimis angusta, friuola, a Satana artificiose excogitata & sparsa, ad eludendam descriptionem Antichristi, quam Spiritus Sanctus tradit, & ad auertendos homines a cauendo uero Antichristo conficta. Huc deniq; pertinent omnes optiones Patrū de Antichristo, aberrantes a Christi Prophetarum & Apostolorum descriptione.

SPECIES.

ANTICHRISTVS GLISCENS AC
Mysterium iniquitatis agens tempore Pauli, & postea pedetentim crescens sublati Apostolis. 2. Thes. 2. nimirum anno Domini quinquagesimo & sequentibus.

REGNANS tempore Phocæ, ab anno domini sexcentesimo septimo, usq; ad reuelationem.

REVELATVS tempore Husi & Lutheri, anno Domini millesimo quadringentissimo, decimo quinto, & millesimo quingentissimo decimo septimo.

DESTRVENDVS ultimo Christi aduentu.

2.

Occultus, dum uidelicet paulatim altius assurgit, & postea in summum euectus fastigium, longe lateq; suis præstigijs regnat.

Reuelatus, dum toto orbe sonat & extat doctrina, quod pontificium Regnum in Ecclesia, sit ipsissimus Antichristus, omnibus suis stigmatibus insignis, etiamsi plurimi uoci diuinæ non credant, aut certe maliciose eum excusent.

Hæretici

3.

Hæretici & corruptores doctrinæ Christi, qui quidem sunt partes seu ministri Antichristi præcipui, Antichristus totus, seu integrum eius corpus & systema.

EFFICIENTES.

1.

AVTOR ANTICHRISTI EST IPSE Satanas, cui Deus ob peccata hominum frena laxavit, Matt. 4.2. Theff. 2.1. Timoth. 4. Draco, Apoca. 13. Dan. 12.

2.

Ignavi, indocti, supersticiosi, avari, mendaces & ambitiosi doctores Ecclesiæ, inter quos Romani Episcopi primum locum omni iure tenent, in primis uero isti, Zosimus, Bonifacius primus, Cœlestinus, Bonifacius tertius, Bonifacius octauus, Alexander tertius, & similes, quos recensere longum esset.

3.

Impij aut fascinati Monarchæ, qui Antichristi statum siue confirmarunt, siue auxerunt: Inter eos uero summum locum obtinet Phocas parricida, quem tradunt historiæ inter omnes Monarchas primum Episcopo Romano Bonifacio tertio primatum supra reliquas Ecclesias contulisse atq; stabiliuisse, idq; non sponte sua, sed maximis contentionibus expugnatum, circiter annum Domini Sexcentimum septimum.

B iij

Postea

FFICIENT. ANTICHR.

Postea successerunt quidam Monarchæ, qui super-
 perstitutionibus dementati, largitionibus suis nimis ma-
 gis corruerunt Ecclesiam & eius proceres, quam
 emendarunt.

CONTRARIA.

AFFIRMARE A CHRISTO ESSE
 primatum Romanæ Ecclesiæ constitutum, quia
 Christus dixerit Petro, eum esse Petram, super quam
 ædificaturus esset Ecclesiam suam, quia ipsi claves tra-
 diderit, quia ter præceperit, ut pasceret suas oves. Sed
 stolidissima est consequentia, quam pueri in scholis ri-
 dent & explodunt. Nimirum, ergo pontifex Romanus
 est oecumenicus, & suum primatum habet a Christo.
 Recte autem opponuntur Historiæ posteriores, ut
 quod Christus discipulos, de primatu litigantes, acriter
 repræhendit, & non modo pares eos facit, Sed etiam
 uult, ut quisq; se alteri subiiciat, & ad seruiendum se
 non difficilem præbeat, Matthæi uigesimo. Recte Pau-
 lus pronunciat, unum tantum esse Ecclesiæ Dei caput,
 nempe Christum. Ephes. I. Ac si Petrus fuit illa petra,
 cur ipse in Actis & Epistolis non id inculcat? Cur reli-
 qui Apostoli illam petrinam petram, quam credere tan-
 topere sit ad salutem necessarium, non docent & or-
 nant? Cur Paulus tam aperte ueluti triumphabundus
 scribit, se aberrantem Petrum acriter redarguisse, & in
 uiam retraxisse?

Recte autem Ecclesia sentit, quæ petram non per-
 sonam Petri, sed Christum & confessionem de essen-
 tia &

EFFICIENT. ANTICHR.

tia & uoluntate Dei (quæ non tantum Petri, sed etiam reliquorum Apostolorum, imo totius Ecclesiæ Christi omnibus temporibus est) intelligit. Christus enim petra seu lapis appellatur, Esaia. 28. Psalmo 118. Matth. 21. 1. Petri. 2. Acto. 4. Clauces autem non tantum Petro, sed etiam cæteris Apostolis, imo toti Ecclesiæ commendantur, sicut ex repetitione Christi patet, Matth. 18. Quod porro de pascendis ouibus proponit Christus, nihil de primatu continet. Ineptissimum denique est, illa omnia ad Romanam Ecclesiam ueluti crinibus trahere.

Affirmare a Petro primatum isti loco super omnes Ecclesias, usque ad finem mundi esse concessum, Romanistæ enim sic argumentantur, Petrus fuit Roma. Ergo omnes pontifices Romani, primatum Ecclesiæ acceperunt & possident a Petro, O crassa capita. Nunquid Petrus etiam alibi fuit? Deinde ubinam diplomata habentur? Vbi sunt ueterum scriptorum testimonia? Ergone scortum illud Nobile, dictum Iohannes octauus, a Petro primatum tenuit? Ergo tot Magi, tot parricidæ, tot scortatores illustres, qui pontificale culmen per fas nefasque affecuti sunt, sicut ipsorum propria historia testantur, a Petro & Christo illud habuerunt? Nec uel ipsi errare uel portæ inferorum contra eos præualere potuerunt? O portenta hominum.

Affirmare, quod patres in Niceno Concilio primatum Romanæ Ecclesiæ erexerint, & comprobarint. Id enim constanter negat sexta Carthaginensis Synodus, & luculenter Romanos pontifices de crimine falsi conuincit, prolatis exemplaribus authenticis ex A-

EFFICIENT ANTICHR.

Alexandrina, Antiochena, & Constantinopolitana Ecclesia. Quin & impressa exemplaria id commentum refutant.

Affirmare, Iure humano uere sic dicto, a Cæsari bus, Ecclesiam Romanam esse supremam, ac possidere eodem pagos, urbes, ditiones, regna, politicam Iurisdictionem & reliqua. Sed mentiuntur splendide & turpissime Gnathones & parasiti Pontificij status, quod de Constantino Magno fabulantur, ac mendacium quidem coarguit satis splendide & grauiter, uel hæc una res, quod filij Constantini inter se regna partiuntur ac possident, non protestante aut contradicente Pontifice Romano, id quod factum non fuisset, si Constantinus illa omnia Pontifici Romano dono dedisset. A reliquis uero idolatria & fascino Satânica & suppositiõis instrumentis ac Testamētis milleq; alijs fraudibus & imposturis, tantum patrimonium pseudopetrus & pseudopetrini extorserunt. Inprimis uero, cum ista potentia ac Monarchia Ecclesiastica, sit contraria perspicuo Christi uerbo quod inquit, **Reges gentium dominantur VOS AVTEM NON SIC.** Prorsus igitur nullo **IVRE** sese pontificij munire aut ornare possunt. Quis enim Ius dicat, quod directe cum Sanctione & iure filij dei unici nostri præceptoris aut doctoris pugnet? Quod Ecclesiastici tantam externam potentiam mundi q; gloriam occuparunt, summa est iniusticia, quia id Christus diserte prohibuit, ut non dicam, quod sit idolatriæ & omnium scelerum neruus aut origo. Ex re ipsa igitur hoc ipsorum celebre dictum natum esse uidetur.

EFFICIENT. ANTICHR.

uidetur, ad pontificatum plures more Romuli peruenisse quam Petri, aut etiam illud concinnius, Intrauit ut uulpes, regnauit ut Leo, mortuus est ut Canis. Imo pugnat hæc Tyrannis pontificia cum Iusticia ciuili etiam. Ignauis enim & blasphemis, & latronibus & furibus pietatis, honestatis, legum, corporum, animarum, publica siue priuata bona largiri, summa est iniusticia, eo quod Magistratuū & subditorum bona abalienentur, & extenuentur, quæ potius augenda erant, sic enim humana societas, debilitatur ac euertitur. Nec potuerunt magistratus ullo iure Pontificibus dare, nec illi accipere, cum his ne accipiant, illis ne dent, a Christo sit interdictum.

IMPVLSIVAE.

LIBIDO REGNANDI MORE HUIUS mundi, etiamsi Christus doceat, regnum suum non esse de hoc mundo.

Libido consequendi licentiam impune agendi quælibet. Nam prius Monarchæ quasi censores erant Ecclesiasticorum, & in ipsorum flagitia grauiter animaduertebant, Sed postea eo usque priuilegia uel potius prauilegia & fastuosa potentia pontificum excessit, ut statutum sit, neque ab Ecclesiasticis, neque a laicis, siue Monarchis, siue alijs, Pontificem iudicari posse, nisi a solo Deo. Eam licentiam etiam infimi quique ex spiritualium (uti per Antiphrasin aut etiam a malis Spiritibus uocantur) sibi contra Magistratus politicos, per summum nephas arrogarunt.

Monarcharum uero & aliorum ut Ecclesiasticam potentiam & magnificentiam auerent, ac paterent

IMPULSIVA ANTICHR.

tur eam ueluti diluuium quodam inundare, impulsiva fuerit falsa pietas, uana deuotio & superstitio, ac religionis ueræ extrema inscitia. Sic enim ab Antichristi organis persuadebantur, se eiusmodi largitionibus Deo præstare longe gratissimum & maximum cultum, & mereri sibi suisque immunitatem ab inferno & æternam salutem.

CONTRARIA.

ASSERERE QVOD EIVSMODI EC-
 clesiastica Monarchia, propter bonum ordinem, concordiam, & imprimis, ut tali potentia hæreses rectius & neruosiùs coherceri ac compesci possint, & instituta & necessaria sit. Nam Anarchiam ut regno politico, ita etiam Ecclesiæ Dei esse pestiferam & exitiosam. Sed caput Ecclesiæ Christus est. Potestas eius spiritalis est, nempe pia, seria & grauis clauium administratio, ordo in qualibet Parochia, pro discrimine donorum Dei, salutaris est. Armis spiritalibus, confessione, uoce, scriptis, confutationibus, hæreses ostendi & destrui necesse est. De blasphemis apertis ac notoriss constringendis & puniendis, Magistratus politicus sua habet cum præceptum neruos. In quibus quidem rebus suo quodam modo ac termino Magistratus subseruire ministerio, & nutricius ac promotor esse Ecclesiæ & ueritatis deberet.

Asserere pontificios non libidine regnandi primatum affectasse & comparasse, qua Papa sese seruum seruorum dicat. Nam titulo suo contraria egit, ac testatur historia, quomodo Caesaribus & Ecclesijs domina-

MATERIALES ANTICHR.

tus sit, Dominandi autem libidinem taxat Iesus in illo, Vos autem non sic, Et Paulus 2 Thes. 2. qui effertur aduersus prædicatum Deum, & Petrus. 2. Epistola. 2. Dominationem contemnunt.

MATERIALES EX QUIBUS.

INGENERE, EXTERNA POTENTIA ministrorum Ecclesiæ. Negligentiã in docendo. Hoc minimum securitas. Matt. 13.

Gentilismi & Iudæismi confusio & *κακογνωσία*, id quod similitudo cultuum ostendit & probat.

Ecclesia deprauata, & mundanum regnum deprauatum, & utrorumque impia & exitiosa commixtio & conuulsio.

In specie. Doctrinæ cœlestis, hoc est, summorum articulorum fidei inclinatio, adulteratio & corruptio per philosophiam. Estq; talis articulorum fidei natura & copulatio, ut uno labefactato, ruina se in cœteros quoq; extendat.

Ruditas & inscitia plurimorum doctorum Ecclesiæ, id quod exponit historia Ecclesiastica.

Superstitio & Idololatria splendida, ut cum Imperator Leo tertius Constantinopolitanus, qui dictus est Iconomachus, in oriente simulachra propter idolatriam aboleret, Gregorius tertius eam ob causam Imperatorem Anathemate percussit.

Ambitio, dissidia & factiones Episcoporum & prælatorum in Ecclesia, sicut conflictationes de primatu Constantinopolitanorum, Hierosolymitanorum & Antiochenorum, Africanorum & Romanorum Episcoporum, euidenter probant.

MATERIALES ANTICHR.

Cupido potentiae ac licentiae, ut historiae docent.
^{κακοψιλια} regni mundani, ut testatur sexta Carthaginensis.

Falsa iura, uel conficta & supposita seu extorta & illicita priuilegia, contra ius diuinum, ut est iugmentum de donatione Constantini, & alia quae in pontificio Iure extant.

Falsationes conciliorum, quemadmodum Zosimus, Bonifacius, & Coelestinus, canones Niceni Concilij nefarie falsarunt, sicut eos tanti criminis conuincit Sexta carthaginensis Synodus. Nimia quorundam doctorum Ecclesiae seu reuerentia, seu subiectio, seu adulatio erga Romanos Episcopos.

MATERIALES IN QVIBVS,

MERETRIX EQVITANS.

Bestia gestans. Apocal. 17.

Ecclesiastici cum omnibus suis ordinibus, Laici summi & infimi, uiri ac mulieres, seniores & iuniores ipsis auscultantes & strennuam operam nauantes. Haec in Apocalypsi manifeste depinguntur.

Regnum Ecclesiasticum, quatenus non est purgatum luce Euangelij.

Regnum politicum Romanum, quatenus non se mundauit ac liberauit a sordibus Antichristi.

Instrumenta regentia sunt, pontifex Romanus tanquam caput ac basis, cardinales, Episcopi, Suffraganei, canonici, sacrificuli, Monachi, Moniales, Officiales, Chorales, Academiae Papisticae, & uniuersa illa lerna unctorum, quorum non est numerus. Seruis

MATERIALES ANTICHR.

Seruiencia instrumenta sunt fascinati laici, qui operā pecunias & alia officia qualiacunq; illa sint, conferunt. Apoca. 18. scriptum est, De uino iræ fornicationis eius, biberunt omnes GENTES. Et REGES terræ cum ea fornicati sunt, & MERCATORES terræ, de uirtute eius diuites facti sunt.

Falsi Doctores, manifeste uel cum prætextu tales. Apocal. 19. Et apprehensa est bestia, & cum eo pseudo Propheta, qui fecit signa coram ipso, quibus seduxit eos, qui acceperunt Characterem bestia, & qui adorauerunt imaginem eius, hoc est, qui Interim & Adiaphora & similes corruptelas susceperunt.

Pseudo Euangelici, qui suadent imitationem abominationum Antichristi aut conformationem ad eas, qui imitantur eius linguam scientes & uolentes in Articulis fidei, quasi etiam bona opera omnimoda necessitate sint necessaria ad salutem, siquidem nemo sine ipsis saluari possit, nec saluatus sit unquam, qui buccinam suam inflant ista uoce, Quo propius Papæ, eo melius, qui contendunt Antichristo eiusq; episcopis, esse Iuris dictionem gubernationemq; in pios ministros & Ecclesias Christi tradendam, qui docent, relinquendam esse pontifici Romano supremam in Ecclesia Dei autoritatem & potentiam. Qui bellum Antichristi contra Euangelicos, Interim & alios Characteres suscipere nolentes, promouerunt. Et quis tandem illas Maximas seu regulas omnes siue etiam lapides angulares (imo molares potius, de quibus Christus. Matt. 18. grauissime loquitur) recensere potest, ex quibus Papatus uel de nouo

MATERIALES ANTICHR.

construitur, uel restauratur, uel confirmatur, uel ornatur, uel glorificatur:

Apostatae manifesti, quales sunt Vicelius, Thamerus, Staphilus, & similes. Nam hi omnes istum finem appetunt, ut ruinas collapsae Babilonis aut Antichristi suis praestigijs, maledictis, mendacijs, parum reputantes quo id iure quauē iniuria fiat (modo amplam praedam reditum accipiant) suffulciant & stabiliant.

Est autem illud regnum Antichristi, in cordibus & animabus hominū, est in corporibus, est in facultatibus, est in legibus, totaque uiuendi ratione, Est etiam in gestibus ac in minutissimo chraractere seu larua, ad placandum Antichristum & eius satellites, & denique ad declinandam crucem Christi suscepta. O pestem, o uenenum penetrantius & exitiosius, quam quisquam mortalium credat.

MATERIALES CIRCA QVAS.

CIRCA DOCTRINAM ETCVL^o
tus.

Circa res Spirituales & corporales:

Circa res diuinas & humanas.

Circa religionem uniuersam, & circa Imperia mundana simul, circa leges & denique circa Cererem & Bachum seu totum uictum & amictum, & circa Venetiam, quae quidem in causa formali magis patebunt.

LOCVS.

AD MATERIAM IN QVA, ETIAM
Locus pertinet, Christus inquit, abominationem
istam

MATERIALES ANTICHR.

stam futuram in loco sancto, ubi non debet. Matth. 24. Marci. 13. Dan. 12. Paulus. 2. Thes. 2. in templo Dei, id est in Ecclesia, ubi Deus habitare & regnare debebat.

Deinde ad locū pertinet Bestia, habens septem capita & cornua decem, id est Romanum Imperium. Meretrix est ciuitas magna, quæ habet regnum super reges terræ, id est ROMA. Apocal. 17. Sic uaticinium de Antichristo, quod extat. 2. Thess. 2. de Romano statu exponit Tertullianus libro de Resurrectione. Et Irenæus numerum Apocal. 13. computans *καλεινοσ*, id est, Iatinus colligit fore nomen seu statum Antichristi. Nam in Latio habet suam sedem, & consentiunt oracula Sybilina.

CONTRARIA.

ASSERERE, EX PIETATE MERAPA
Apatum seu regnum Antichristi conflatum esse. In hanc igitur classem referendi sunt illi parasiti, qui pingunt & fucant papisticum statum, tantum ut Maximis ac potentissimis Dijs, uentri nimirum, Mammonæ ac Veri litent, eosque propitios habeant.

Asserere, quod ex tribu Dan exoriturus sit. Asserere, quod in templo quidem Dei, uerum non nostro, sed ueteri Iudaico, non Spirituali, sed materiali aut lapideo, non nobis, sed Iudeis uenturus, ut papistæ maliciose fingunt & nugantur.

Asserere, quod in Babylone nasciturus aut fortassis etiam in Vtopia uel in insulis Luciani, modo non Romæ, & in toto illo papistico statu id futurum esse dicatur. Sic Antichristi gignunt monstra Antichristorum

D

Asserere,

FORMALES ANTICHR.

Afferere, quod Diabolus humanum corpus sit assumpturus, sicut filius Dei, quam quidem sententiam Damascenus confutat.

Afferere, quod Mahumetes solus sit ille summus Antichristus.

FORMALES.

INITEVM ET MATVRATIO Antichristi.

IPSO TEMPORE APOSTOLORVM
I falsi doctores, quasi semina quædam iecerunt, ex quibus Antichristus eiusque regnum paulatim exoriretur & cresceret, sicut Paulus inquit, *Mysterium iniquitatis iam agit, 2. Thes. 2.*

Deinde serpsit occulto uelut arbor ævo, ut inquit ille, Nam pedetentim & occulte, uere stertentibus uigilibus agriaut domus Domini, incrementa sumsit.

Maturatio seu uirilís ætas fuit, ipsius regni Antichristiani ac primatus confirmatio, quæ accidit sub Phoca Tyranno, sui proprii Domini Mauricij parricida perfido ac periuro.

Ampliatio atq; dilatio postea subsequuta est, crescentibus erroribus, abominationibus & traditionibus humanis, & accedentibus prædijs, pagis, ciuitatibus, artibus, ditionibus, regnis, & deniq; profus redacto in seruitutem pedibusq; suis subiecto Imperio & Cæsare, totaq; Ecclesia & Christianitate.

FORMA REGNI ANTICHR.

INGENERE. IPSE STATVS PAPIS
Iticus, Interior & exterior, Formis

FORMALES ANTI CHR.

Fornicatio Spirituális & corporalis.

In specie. Plures notæ ac proprietates, quæ in diuinis etiam literis prædictæ sunt, ut Idæa tam horrendi Monstri facilius cognosci ac vitari possent.

I.

ALIENA a Christo alieni pastoris uox Ioh. 10. Non manere in doctrina Christi. 2. Ioh. hoc est Antichristus id habet proprij, quod arroget sibi potestatem condendi articulos fidei, contrarios ijs, quos filius Dei unigenitus, ex sinu patris reuelauit, siue id fiat occulte siue manifeste, cum specie quadam ueri seu artificiosa glossa & fuce, siue non. Exempli gratia.

Christus docet, Qui credit in me, habet uitam æternam, Ioh. 3.

Antichristus docet, Si quis dixerit, Sola fide iustificari impium, ita ut intelligat, nihil aliud requiri, quod ad iustificationis gratiam consequendam cooperetur, Anathema sit. Concil. Trident. sessione sexta, canone 9.

Christus docet, Ioh. 6. Hæc est **VOLUNTAS** eius, qui misit me, ut omnis, qui uidet filium & credit in eum, habeat uitam æternam, & ego resuscitabo eum in nouissimo die.

Antichristus docet, si quis dixerit **Hominem** renatum uel Iustificatum, teneri ex fide ad credendum, se certo esse in numero prædestinatorum, Anathema sit, Trident. Concil. sessione, 6. Cano. 15.

Christus docet, se uenisse, ut impleat legem, nimirum, quia ex operibus legis non iustificabitur omnis caro. Lex enim est peccati cognitio Matt. 5. Rom. 3.

FORMALES ANTICHR.

Antichristus docet, si quis dixerit, Dei præcepta homini etiam iustificato & sub gratia constituto, esse ad obseruandum impossibilia, Anathema sit, In eodem concilio & sessione, canone decimo octauo. Sed enumerationem atq; Antithesin singulorum articulorum, alibi instituemus.

De eiusmodi autem Antilogijs Christus pronunciat his uerbis, Amen, amen dico uobis, quia ego sum ostium ouium. Omnes quotquot ante me uenerunt, fures sunt & latrones, & non audierunt eos oues. Ioh. 10. Et Paulus, Si quis aliud Euangelium prædicauerit, Anathema sit. Gal. 1.

Ad hanc autem partem pertinent etiam ista, Sibi suisq; tantum arrogare libertatem & facultatem, contra uersas doctrinæ Ecclesiasticæ dirimendi.

Laicos omnipotestate iudicandi & discernendi iuxta normam uerbi diuini, quamcunque doctrinam, prorsus priuare, cum tamen Christus dicat, Caute p seut doprophetas. Matt. 7. Alieni Pastoris uocem non audiunt. Ioh. 10. Et Paulus, omnia probate, quod bonum est tenete. I. The. 5.

Asseuerare, se supra Concilium, supra Ecclesiam, supra uerbum Dei esse, & decreta a sese citra omnem contradictionem, tanquam ex cœlis a Spiritu sancto dictata, esse accipienda & credenda, Concilium Constantiense.

2.

IACTANTIA Manifesta, quod sit Deus. 2.
Thess. 2. Daniel. 12.

Huc

FORMALES ANTICHR.

Huc pertinent illi magnifici tituli, Papam esse uisarium Christi.

Esse semideum.

Esse quoddam ENS secundæ intentionis, compositum ex Deo & homine, sicut parasiti pontificij furerer gloriantur.

Esse Oecumenicum ac caput, & basin, seu Petram Ecclesiæ, contra quam petram nequeant præualere portæ inferorum, nisi quod semel Sanctissima Papa Iohanne octauo, in publica processione pariente, fundamentum prope totum disiectum fuerit, Pape Papa.

3.

SACRAMENTORVM, immediate a Christo institutorum foeda, & horribilis prophanatio, adulteratio, peruersio, mutilatio, pollutio, abusus.

Maozin colere auro, argento & lapide precioso Daniel. 12. hoc est Missas priuatas & publicas, angulares seu columnales, & in summo altari, pro uiuis & defunctis, pro negociationibus seu lucris, pro uenationibus, pro bellis & alijs rebus recitare. In altari cœnam Domini patri cœlesti offerre, certo & fecundissimo quæstu: Cum tamen cœna Domini sit actio, in qua hominibus aliquid exhibetur a Deo, & iubentur edere corpus Christi & bibere eius sanguinem, additis elementis panis & uini. Horribilis igitur Metamorphosis & blasphemia est, illud quod Deus nobis exhibet, nosq; sumere iubet, contra Dei uoluntatem & seuerum mandatum certo uerbo expressum, ipsi uelle offerre. Neq; uero sibi accipere edere ac bibere idem sunt, quod offerre, id quod

D iij

uel

FORMALES ANTICHR.

uel stupidissimus quisq; intelligit. Summa etiam contra Christi sacrificium blasphemia est, ista sacrificulorum oblatio. Nam Christus, unica oblatione consummauit Sanctos in sempiternum Heb. 10.

Vnam partem coenae dominicae, quae quidem expressse uniuersale mandatum habet, nimirum haustum sanguinis Christi, in uniuersum laicis, publico etiam decreto subtrahere, quod facit Concilium Constantiense, anno domini millesimo quadringentesimo, decimo quinto.

Panem consecratum Monstranciae ut appellant, includere, & more Persico, qui ignem circumferebant & colebant, in solennitatibus circum gestare, summa cum superstitione & ludibrio ipsius Christi, qui iussit edere, non spectare, multo minus adorare aut inuocare.

Claves pro arbitrio usurpare, extorquere ipsarum ui debitas pecunias & redditus, uel potentiam mundanae. Indulgentias tali Encomio uenditare, quod aureo tiniente in cistam Indulgentiarum, elocato pro redemptione Papalium indulgentiarum, animae existentium in purgatorio euolent in coelum, Sicut Teczel, Anno domini millesimo quingentesimo decimo septimo uociferabatur.

Vnctioni & confirmationi & Monachatu, tantum tribuere, quantum Baptismo.

Campanas & altaria baptisare.

Plura sacramenta fingere, quorum quaedam nullum uerbum aut mandatum DEI habent, quaedam uero tum elementis a Christo ordinatis, tum etiam promissione

FORMALES ANTICHR.

missione gratiæ ac mandato uniuersali destituntur, cum tam uerbum aut mandatum, quam elementum necessario ad constitutionem Sacramentipertineant.

4.

ADORARE dæmonia & simulachra aurea & argentea & ærea, & lapidea, & lignea, quæ neq; uidere possunt, neq; audire, neq; ambulare; Apoca. 9. hoc est, Idololatria creaturarum seu Sanctorum defunctorum, statuarum, imaginum inuocatio & cultus.

Ethnica Apotheosis & Canonizatio in numero-
rū Sanctorum, etiam eorum, qui sceleratissimi fuerunt.

Veneratio reliquiarum super stitiosa, Enthusiasti-
cæ cursiones ad eas, uel potius ad truncos seu lapides,
hominum facies præsentantes.

5.

CULTVS Falsi & traditiones humanæ, isto
potissimum fine, quasi Christus, hoc est Salus, ex ipsa-
rum obseruatione obueniatur, sicut Christus ipsemet dilu-
cide & significanter prædicit, Matt. 24. Si dixerint uo-
bis, Ecce in deserto est, nolite exire, ecce in penetrali-
bus est, nolite credere. Deserta autem sunt, Eremitarum
ordines, penetralia uero seu cellulæ sunt reliqui uario-
rum Monachorum seu cœnobarum ordines, Vbi iu-
bentur homines, se abdere in conclauiam seu cubicula
seu cellas, & ibi certis obseruationibus mereri salutem.
Huc referendæ sunt infinitæ species cellulistarum, post
tempora Apostolorum exortorum, quorundam patrum

FORMALES ANTICHTI.

titulos præseferentium, ut Augustini, Bernhardi, Francisci, Dominici & aliorum. Denique etiam ne non satisfieret prophetiæ Christi, Paulus quartus pontifex Romanus, Iesuitarum ordinem, hoc est hominum ex profli-gato Christo gloriam nomenque quarentium, ante pau-cos annos adiecit, qui forte erit ultimus.

Pertinent huc quoque Canoniceorum ignobilium (Nam uere nobilium nulla sunt, siquidem nobilitatis no-men, quod non uirtute pararunt, sed ex parentibus acceperunt, ipsa abnegatione pietatis, impia atque sceleratissima uita, eluunt omnino atque abijciunt, ut uerius Nobilia Antichristi mancipia fiant, dicique mereantur, nisi conuertantur) collegia & actiones, quamuis initio utiles quasdam scholas fuisse Monasteria & illa Canoniceorum collegia, quidam tradant. Et bibliothecæ eorum, audito-ria ac officiorum nomina ad huc, ut uestigia scholarum restantia, testantur.

6.

SEVERISSIMA sanctio prohibens Ecclesiasticis coniugium, sub peccato mortali & pœna corporali atque æterna. I. Timoth. 4. Vbi quidem Paulus eam legem, nihil formidans pontificiorum fulmina, doctrinam dæmoniorum appellat. Huc pertinent uota casti-tatis, sine discrimine exacta.

Dissoluere matrimonia rite contracta religionis ergo, ut in cellulis iuxta Christi præmonitionem quaeratur Christus seu Salus.

Docere, liberos sese citra uoluntatem parentum posse

FORMALES ANTICHR

posse Monasticæ uitæ mancipare, aeternoque uoto obstringere.

7.

CIBORVM certorum prohibito statis diebus, ita quidem, ut conscientia grauentur, si contra fiat. I. Timoth. 4. Et hanc legem Paulus Antichristo adscribens, pronunciat esse doctrinam Diabolicam, Nam Deum ad liberum usum creaturas condidisse, modo percipiatur cum gratiarum actione.

Huc referenda sunt ieiunia, quæ quidem sunt carnicinæ pauperum & delitiæ ac helluationes opulentorum, maxime uero Ecclesiasticorum,

8.

CEREMONIARVM Ecclesiasticarum nimia superstitiosaque cumulatio, impediens studium docendi & discendi uerbum Dei, & quidē lingua peregrina, ubi populus præter strepitus & fragores boantiū aut rudentium asinorum nihil audiat, percipiat, sentiat, ac tantum ueluti attonitus istas theatricas actiones spectet, inaniq; sono aures pascat sine omni solida aut salutari doctrina, contra Pauli præceptum, quod omnia ad ædificationem dirigenda sint, & nota lingua ad populum agendum. I. Cor. 14.

9.

VIRTUTES, signa, prodigia falsa & mendacia, ad fascinandos & dementandos homines comparata, ut impijs dogmatibus pleniorē fidem adhibeant, & fac
E
cultati

cultatibus suis egregie emungantur. Matt. 24. 2. Theff. 2. Eiusmodi autem signa sunt.

Apparitiones animarum hominum recens defunctorum, efflagitantium Missas aut alios supersticiosos ritus, cum uerbo Dei pugnantes.

Sudores & cruores, Risus & fletus, sermones & gestus statuarum & imaginum, & mille aliæ huiusmodi in posturæ, quæ interdum arte sic confectæ fuerunt, interdum uero illusione Diabolica sic comparatæ.

Enthusiasticæ cursiones in remota loca, neglectis uocationibus, ad truncos, ab homine in humanam formam effictos, uel ad ossa falso plerumq; nominata Sanctorum.

Sanationes quædam, factis uotis ad aliquem Deum, aut uisitatis templis atque simulachris alicui sancto dedicatis, ibique persolutis donarijs.

10.

TRANSFORMATIO regni Spiritualis in mundanum, seu mixtura utriusq; ut nimirum Ecclesiastici teneant regna mundi & gloriã eius. De ista proprietate parens Antichristi filij sui dignissimi, ipsemet prædixit, si inquit procidens adoraueris me, dabo tibi regna huius mundi, & gloriã eius. Matth. 4. Congruit figmentum de donatione Constantini, in quo est, quod pontifices Romani debeant gestare coronam cæsaream, albos equos equitare, & Imperiali chlamide uti, & quæ illic sunt nugæ in numeræ.

Affirmat Papa in suo Iure, sese Dominum esse
omnium

FORMALES ANTICHR

omnium feudorum, & omnes eius esse beneficiarios & uasallos.

Alexander tertius Fridericum Barbarossam, prostratum in terram, pedibus calcat, super aspidem & basiliscum se ambulare proclamans, cum ipse esset draco infernalis, cumq; Imperator Petro se istum honorem exhibere, diceret respondit Alexander, & mihi & Petro.

Pulchre etiam congruit historia Bonifacii octavi, qui unodie, pontificali suo ornatu cum clauibus procedens, se tanquam supremum Episcopum ostentauit, Altero autem die imperatorum Romanorum uestimentis indutus, gladium nudum ante se monstrauit, ac iussit proclamari, Ecce duo gladij hic, contra illud, quod Christus inquit, Regnum meum non est de hoc mundo Huc spectat, quod pontifices Romani Cæsaribus ac Regibus pedes osculandos præbent.

Petrus inquit, Antichristum delicijs affluere, & in elemosynis hominum luxuriare. 2. pet. 2.

Hæc omnia Christus ipse damnat, Reges inquit gentium dominantur, VOS AUTEM NON SIC. Et Concilium sextum Carthaginense, appellat primum FVMOSVM huius seculi typum, qui sit omnino in Ecclesiastico regimine fugiendus:

II.

FORNICATIO corporalis, quæ comitatur legem de uitando matrimonio, & esse immunem ab omni reprehensione & poena Magistratum. 2. Pet. 2. Ocu

E ij

los

FORMALES ANTICHR.

los habentes plenos adulteriij, & non cessantes peccare.

Tempore Gregorij primi in una piscina, quæ iuxta quoddam frequentissimum collegium sacrarum uirginum, uti perperam uocantur, fuit, ultra sexies mille infantium capita reperta sunt. Quantum uero occisorum infantium numerum esse censes, qui in tot cœnobijs Monachorum, Nonnarum, in tot collegijs canonicorum & sacrificulorum, tot seculis toto orbe terrarum, crudeliter interfecti sunt, quorum innocens sanguis ad Deum uiuum proculdubio clamat, poenasque exigit.

Census sanctissimi Papæ, quem Romæ quotannis de scortis exigit & accipit, quæ Cardinales, Episcopi, Canonici, Sacrifici & eius farinae homines alunt, ad aliquot millia coronatorum excurrit, quidam 30000, quidam maiorem numerum indicant.

In regno Papistico, passim Officiales nomine Episcoporum suorum, magnum questum faciunt quotannis, ex pecunia procurationis ut appellant, qua Ecclesiasticus emit sibi libertatem alendi scortum unum seu plura per annum (Nam alienas filias ac uxores saltem caute, si non caste, inuisere nullum crimen est) & manet coram Deo (hoc est Satana) & coram castissimo Papa Sardanapalo aut Heliogabalo, Episcopis & laicis, purissimus uirgo, qui quæ id non credit, Anathemate dignus est. Item tantus pecuniæ procurationis usus fuit, ut nunc etiam, tempore patefacti Euangelij, a ueris ministris uerbi dei ea exigatur, & ornetur a collusoribus Antichristi
alijs

alijs titulis, quasi sit debitum secundum quid, uel etiam pecunia defensionis. Causa est, quia oportet habere, est certus usus ei pecuniæ destinatus. O raptores, o lenones, Sunt Relatiua, procuratio & pecunia procurationis, Synodi & Synodalia, & decretum pontificium pronunciat in eos sententiam excommunicationis, qui exigunt precium, neq; uere impendent illam operam, pro qua pecunia postulatur.

Est Episcopatus celebris in Germania, ubi olim uicini comites pro ea opera, quod Episcopum nouum in introductione ex latere comitati sunt, eximij priuilegij ac remunerationis loco consecuti sunt annuos redditus, qui magni satis fuerunt, ex publico prostibulo eius ciuitatis, ubi Episcopus cum suo examine habitare consueuit, Ecce præclarum deoque gratum præmium pro præclara opera.

12.

PERSECVTIO externa eaque atrocissima eorum, qui Antichristo contradicunt, uel in minimis. Apoca. 17. Et uidi mulierem ebriam de sanguine sanctorum, & de sanguine martyrum Iesu. Et cap. 18. In ea sanguis Prophetarum & sanctorum inuentus est, & omnium qui interfecti sunt in terra.

Pontifex Romanus alit perpetuum militum præsidium ac stipatores, gerit bella aduersus ciuitates, principes, Monarchas.

Anno Domini millesimo quingentesimo quadragésimo, sexto, Paulus tertius Heluethis scribebat, sese

E in

VI

FORMALES ANTICHR.

VIaq; ARMIS | deleturum esse Euangelicos, | ut uo-
cant, a se dissentientes. Ecce clauigerum Petrum, seu po-
tius clauam gerentem Cacum Romanum.

Ferro, igni, aqua & omnis generis tormentis atq;
q; supplicijs animaduertitur in Belgico, Italia, Gallia,
Hispania, in eos maxime, qui synceram Euangelij do-
ctrinam profitentur.

Decet enim Antichristum, sui autoris uirtutes æ-
mulari, ut nimirum non tantum mendacijs fauiat, sed
etiam immanibus cædibus & carnificina grassetur in
pios.

13.

ANOMIA generalis in rebus omnibus. 2. Theff.
2. Faciet quicquid libitum fuerit. Infinitam enim sibi
Antichristus licentiam arripit, quod nimirum errare &
peccare etiam horribilissime errando & peccando non
possit. Omnia enim iura sunt, ut ipsius leges mentian-
tur, in scrinio pectoris eius, & illi est pro ratione uolun-
tas. Distin. 40. C. Si Papa. Etiam si Papa innumeras ani-
mas secum in infernum abripiat, tamen nemo debet
eum redarguere O Diabolicam Anomian & quiduis
agendi ac patrandi impunitatem.

REVELATIO ANTICHRISTI.

ETSI IN ECCLESIA, POST CHRISTVM
Exhibitum, omnibus ætatibus ex ingenti misericor-
dia excitauit aliquos Deus, qui agnoscerent, taxarent,
& execrarentur Antichristum, tamen prædixit aliquam
singularem, euidentem, publicam, efficacem, & quasi ge-
neralem

FORMALES ANTICHR.

neralem ipsius patefactionem, clara uoce ministro-
rum in Ecclesia sua perficiendam, sicut docet Paulus. 2.
Theff. 2. Tunc inquit REVELABITVR ille ^{ἀνομοσ}
(exlex) quem Dominus Iesus interficiet SPIRITV
ORIS sui.

Eius reuelationis Ministri tres Angeli, id est, Docto-
res uerbi Dei in Apocal. 14. recitantur.

Primi Angeli uox est, Timete Deum & date ei glo-
riam, quia uenit hora iudicij eius, & adorare eum, qui
fecit cœlum & terram, mare & fontes aquarum.

Prælufor celeberrimæ Reuelationis Antichristi,
& quasi stridor primus Spiritus oris Christi extitit Io-
hannes Hufs (licet & ante eum fuerint, qui non nihil
eius cantioni præluserint) testificans coram Cæsare,
pontificibus, Cardinalibus, Episcopis, Sacrificis, totoq;
mundo, Pontificium statum esse ipsissimum Antichri-
stum iam iam reuelandum, Anno domini millesimo
quadringentesimo decimo quarto & paulo ante.

Secundi angeli uox, Cecidit, cecidit Babylon, ci-
uitas illa magna, quia ex uino fornicationis suæ potauit
omnes gentes!

Fortissimus ille Spiritus oris Christi, fundamenta
Antichristianismi concutiens, & in apurum quasi pro-
ferens, est D. Martinus Lutherus, inspirante atq; per os
eius concionante Spiritu Sancto, ualidissime atq; om-
nium clarissime ostendens atque euincens, integrum
pontificium statum, res & actiones, esse Antichristum
diuinitus prædictum, Atq; eius hæreses, horrendas blas-
phemias, technas, superstitiones, idolomanias, flagitia,

E iij

tyrannia

FORMALES ANTICHTI.

tyrannides, animæcidia, parricidia, furta, rapinas, omnium aspectui luculenter proponens, uoce, scriptis, picturis, Anno domini millesimo quingentesimo decimo septimo & aliquot sequentibus, denique non dubitauit hoc uaticinium loco Epitaphij sui ipsemet condere.

Pestis eram uiuens, moriens ero mors tua, Papa.

Tertij angeli uox est, si quis adorauerit bestiam & imaginem eius, & acceperit characterem in fronte sua, aut in manu sua, hic bibet de uino iræ dei, quod mixtum est mero in calice iræ ipsius. Item, Apocal. 18, Exite ex illa populus meus, ne participes fiatis delictorum eius, & de plagis eius non accipiatis.

Illi angeli subsequentes, sunt omnes synceri & constantes uerbi dei ministri, clamantes, ne fiant conciliationes cum Antichristo, ne ipsorum corruptelæ accipiantur & aliqua callida glossula fucentur, ne larua ceremoniarum Antichristi induatur, ne quis hospitium uel auxilium ad ipsorum idolomanias præbeat, sed potius omnes ex illa Spirituali Sodoma, longissime aufugiant &c. Quorum Antesignani hoc quidem tempore noti sunt.

Norma reuelationis, iudicij, cognitionis, fugæ, execrationis Antichristi, est uerbum Dei, iuxta notas supra commemoratas.

Quam diu uero tempus reuelationis duraturum sit in hac mundi senecta & sentina, usq; ad totalem Antichristi abolitionem, non omnino explicatum est. Numeros in Apocalypsi expressos, qui uolet scrutetur, cum Interim quidem duratione conuenit numerus 42, mensium,

FORMALES ANTICHR.
DESTRUCTIO ANTICHRISTI

REVELATIONEM OMNIUM ILLV-
strissimam Antichristi, coram toto genere humano,
quod omnibus seculis in hoc mundo extitit, & destru-
ctionem atq; extirpationem eius finalem, exhibebit ipse
Iesus Christus, in maiestate ad iudicandum uiuos atq;
mortuos reuersus, sicut ex Spiritu Sancto indubitanter
prædicat Paulus. 2. Thess. 2. Destruet, inquit eum appa-
ritione aduentus sui. Tam alte enim in præsentī seculo
radices egit Antichristus Satanæ ministerio, & tanta est
hominum hoc tempore scienter in suum æternum exiti-
um per Antichristi adorationem ruentium, ut licentis li-
cet reuelatus sit, tamen non deleatur penitus, Sed subin-
de ad priorē gloriā, magnificentiam & potentiam, in-
cassum tamen aspīret, distribuendo terras, prouincias &
opes. id est Episcopatus, abbatias, præpositur, ascanoni-
catus & similia, procidentibus & adorantibus se.

CONTRARIA.

ASSEVERARE, illa testimonia non pertinere aut
Aquadrare ad Antichristum, quæ tamen sunt euiden-
tissima, & illustrantur euentu, qui ob oculos uersatur.

Asseuerare, nullum ad huc esse Antichristum uel
exhibitum uel reuelatum, ideo frustra eius formam de-
pingi, id quod similiter cum uerbo Dei & euentu pug-
nat.

Asseuerare ueros doctores esse Antichristum, ut
Sydonius & Staphylus contra manifestam scripturam
conuiciantur.

F

Asseue-

FORMALES ANTICHR.

Asseuerare, tantum hæreticos quosdam ueteres, (quales fuerunt Cerinthus, Arius, & alij) uel etiam recentem Seruetum, esse Antichristos, non simul & quidem omnium maxime papisticum illum statum in Ecclesia, contra uerbum dei & experientiam.

Asseuerare, pontificium statum, dignitate & gradu, iam inde ab Apostolis eundem fuisse, neque post sexcentos annos a Christo exhibito, tandem primum coepisse longe lateque dominari, id quod refutat historia.

Asseuerare, doctrinam pontificiam in articulis fidei non discordare a Christo, Apostolis, Prophetis, & syncerae Ecclesiae Christi testimonijs, professione & scriptis, contra manifestas demonstrationes.

Asseuerare, primatum, auctoritatem & reliqua, pontificem Romanum, & eius Episcopos atque organa uniuersa possidere, iure humano uere sic dicto, & hæc omnia eis relinquenda, Eck Adiphoristæ, idque contra ius diuinum ac humanum. Nam quod iuri diuino contrarium est, a nullo homine iure statui potest, Et Paulus. 2. Theff. 2. & Apocal. 13. iure Diaboli Antichristum regnaturum dixerunt.

Asseuerare, Sacramenta Papistica carere uitio, quod nihil aliud est, quam manifestissimas superstitiones excusare.

Asseuerare, septem sacramenta more Papistico posse recenseri, contra scripturam sanctam. Interimista.

Asseuerare, saltem Monstrantias uacuas pane consecrato, posse circum templa, & in processionibus gestari,

FORMALES ANTICHR.

stari, contra illud, Ab omni specie mali abstinete. Theff. 5.

Asseuerare, uenerationem statuarum & imaginum, non omnino aspernandam esse, contra primum Decalogi præceptum.

Asseuerare, collegia Canonicorum & Monasteria conseruanda esse, in quæ familiæ magnæ liberos quibus abundant, exonerare & extrudere possint, quo reliqui soli possidentes hæreditatem paternam, eo splendidius aut etiam profusius luxui & fastui indulgere queant, ut Papistæ, Interimistæ, filij huius seculi contra doctrinam de fugiendo Antichristo & characteribus eius, sentiunt.

Asseuerare, certorum ciborum usum ita posse etiam annum prohiberi siue ab Ecclesiasticis siue a politicis, ut peccent, qui secus faciant. Interimistæ & Adiaphoristæ, contra Paulum, qui docet, liberum creaturarum usum ab ipso Deo permissum esse. I. Timoth. 4.

Asseuerare, Ceremonias Papisticas in Agendis, Missalibus, pontificalibus, Breviarijs, emendatis duntaxat quibusdam, posse recipi & exerceri, ac peccatum esse, quod multæ in initio instaurati Euangelij sunt abolitæ. Interimistæ, Adiaphoristæ, Somniatores, contra doctrinam Pauli, Nolite iugum trahere. cum infidelibus 2. Cor. 6.

Asseuerare Iurisdictiones etiam ciuiles, quas habent Papa, Episcopi, & reliqua ipsorum membra Ecclesiastica, ut uocantur, iure humano ac legitimo obtineri

FORMALES ANTICHR.

neriac possideri, contra uocem Christi, Vos autem non sic.

Asseuerare, scelera Papistarum non esse tam atrocía, quam proclamantur ab horridis concionatoribus. Filij huius mundi, Apostatae, contra uerbum Dei, Exiite. Item Reddite ei duplum.

Asseuerare, non esse Antichristi faciendam mentionem in concionibus uel scriptis publicis. Tantum licitum esse in miseros ac pediculcos Monachos omnem bilem effundere, & acutas in eos stringere pennas, quasi ipsi falsarint doctrinam coelestem, uerum non fas esse in dicare quod ipsi sint uel saltem qualiscunque particula Antichristi, neque uel nutu signare, quod nam, & ubi sit reliquum eius corpus? Interimistae, Adiaphoristae, canes muti.

Asseuerare non esse necesse, adeo acriter Papam accusari, cum Papalic non sit, Eundum esse Romam, si quis eum uelit accusare.

Asseuerare, ex Stoicismo, philonikía, impudentia, multa contra Papatum (quem Antichristum esse ipsissima notae clarissime euincunt & demonstrant) esse factitata & adhuc fieri, Adiaphoristae, In Cameris Somniantores.

Negare, Interim & alias formulas reconciliatorum cum Papistis, ab anno Domini quadragesimo octavo usque huc, in religione & Ceremonijs factas, esse characteres Antichristi, aut eius Regnum promouere.

Affirmare, Episcopos Pallium a pontifice Romano ementes, eum adorantes, illiq; se diris iuramentis obstringen-

FINALES ANTICHR.

stringentes & deuotentes, & Papisticis ritibus consecra-
tos, Patronos idolatriæ & status Antichristi, esse Augu-
stanae confessionis, contra illud, qui non est mecum, con-
tra me est. Et Nemo potest duobus Dominis seruire.

Negare, instauratores & receptores sacrificio-
rum eorumque cultuum, esse hospites & Tutores Anti-
christi.

Affeuerare, Antichristi statum deleri penitus posse,
ante Christi postremum ac gloriosum aduentum.

Hactenus igitur de causa formali.

FINALES.

QUOS FINES APPETANT ET AD
quos tendant Satanas, fundator & Rector An-
tichristi, ipseque Antichristus cum uniuersa sua suorum
que membrorum compage, numerosaque cohorte, ex ipsa
Idæa seu forma, quam utcumque delineauimus, manifes-
tum est, nimirum.

Obscurare & deformare Christum, eius meritum,
honorem, & cultus. Nam illa omnia transfert Antichri-
stus in hominum conatus & opera, & in mortuos quos
uocat sanctos, eoque homines errabundos abducit. Inde
Paulus eum appellat ipsam *ἀποστασίαν*, non simplicem apo-
statam, 2. Thess. 2.

Obscurare & deformare regnum Christi Spiritua-
le per mixto corporali. Matt. 4. Vastare uineam Christi.

Colere Deum Maozim auro & argento.

Corporalem eminentiam in Ecclesiastico &
politico regno obtinere, eoque neruo & privilegio,

FINALES ANTICHR

quiduis audere & patrare in utroque, hoc est uexare summos & infimos, Spiritualiter & corporaliter. Hoc uero illud est quod Meretrix Bestiæ inequitat tanto factu, & reges terræ eam supplices uenerantur. Apoca. 17.

Politicam gubernationem eneruare, perturbare, spoliare & pedibus, proterere, decretis, Bullis, excommunicationibus. Estq; dignissimum obseruatione, Romano imperio labefactato, creuisse & regnasse Antichristum. Et in quacunq; ciuitate frequentiores ac potentiores sunt Sacrifici, ibi reliquum uulgus ciuium tandem fiunt meri eorum serui, famulæ & scorta.

Emungere homines pecunia, agris, syluis, pratis, aquis, dignitatibus, facultatibus, tantum uanis superstitionibus & illusionibus, & gaudijs mundanis abundanter frui. Ex paupertatis gradu non tantum medio, sed infimo quoq; subito ad mediocrem, uel etiam summum diuiciarum & luxuriæ gradum ascendere Matt. 4. An non eo fine tanta multitudo otiosorum porcorum in Collegia & Monasteria, ueluti locustarum exercitus, aut corui ad cadauer inuolarunt?

Dominari conscientijs, eas perturbare & laqueos eis inijcere, ubi libertas & immunitas esse debebant.

In errorem inducere plurimos. Matth: 24.

Falsos cultus exercere, quibus deus offenditur, ibi dem.

Corruptelis doctrinæ & cultuum, quasi portas ad omnis generis deceptiones & errores patefacere 2. The. 2.

Diabolum recipere una cum suis septem socijs nequioribus ueteri, eos colere, eorumq; regnum amplificare & ornare Matt, 4. 12. Apoca. 17. Mex

FINALES ANTICHR.

Merces ad magnificentiam Antichristi ex longin-
quis terris aduehere, uendere, & eius negociatione in-
gentes opes consequi. Apoc. 18,

Contemnere legitimum amorem mulierum, de-
spectum reddere cœlibatum, & omnia libidinibus for-
dare & conspurcare.

POENAE.

Pœnæ sunt iræ diuinæ executio, quarum quasdam
iam attigimus.

CORPORALES POENAE ANTICHRISTI
& sociorum eius.

APOCAL. 16. QVIA SANGVINEM SANC-
torum & Prophetarum effuderunt, & sanguinem
eis dedisti bibere Item. Factum est regnum eius tenebro-
sum, & commandauerunt linguas suas præ dolore,
& blasphemauerunt Deum cœli præ doloribus & uulne-
ribus suis, & non egerunt poenitentiam ab omnibus
operibus suis.

Apoca. 17. In interitum ibit, & mirabuntur habita-
tores in terra, quorum nomina scripta non sunt in libro
uitæ. Item decem cornua, quæ uidisti in Bestia, hi odio
habebunt fornicariam, & desolatam facient illam & nu-
dam, & carnes eius manducabunt, & ipsam igne crema-
bunt, Deus enim dedit in corda eorum, ut faciant quod
placitum est illi, ut dent regnum suum bestia, donec
consummentur uerba Dei.

Apoc. 18. Peruenerunt peccata eius usq; ad cœ-
lum,

FINALES ANTICHR.

lum, & recordatus est Dominus iniquitatum eius, Reddite illi sicut & ipsa reddidit uobis, & duplicate ei duplicia secundum opera eius. In poculo, quo miscuit uobis, miscete illi duplum. Quantum glorificauit se & in delicijs fuit, tantum date illi tormentum & luctum, quia in corde suo dicit Sedeo Regina & uidua non ero, & luctum non uidebo. Ideo in una die uenient plagæ eius, mors & luctus & fames, & igne comburetur, quia fortis est Dominus Deus, qui iudicat illam.

Apocal. 16. Et factum est ulcus sæuum & pessimum in hominibus, qui habebant Characterem bestię & in eos qui adorauerunt bestiam & imaginem eius. Et secundus Angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tanquam mortui, & omnis anima uiuens mortua est in mari. Et tertius Angelus effudit phialam suam super flumina & super fontes aquarum, & factus est sanguis.

Apoca. 18. Et flebunt & plangent super illam reges terræ, qui cum ea fornicati sunt, & in delicijs uixerunt, cum uiderint fumum incendiij eius longe stantes propter timorem tormentorum eius & dicentes, Væ, uæ ciuitas illa magna Babylon, ciuitas illa fortis, quoniam una hora uenit iudicium tuum. Et negociatores terræ flebunt & lugebunt super seipfos, quoniam merces eorum nemo emet amplius, merces auri & argenti & lapidis preciosi & margaritæ, & byssi & purpuræ, & cocci, & omne lignum thinum, & omnia uasa eburnea, & omnia uasa ex ligno precioso & ære, & ferro, & marmore, & cinamomum & odoramenta & unguenta & thus

FINALES ANTICHR.

chus & uinum, & oleum & similia & triticum, iumenta & oves & equos, & rhedas & mancipia & animas hominum.

Corporales poenae privatae, facultatum maledictio, liberorum degeneratio, adulteria, stupra, fornicationes, alijque repentini casus, qui de ira Dei testimonia um perhibent.

Publicae clades & calamitates, ut bella, vastationes, infusiones peregrinarum gentium, Turcarum foelicitas, progressus & imperium.

SPIRITUALES POENAE.

RECIPERE DIABOLVM HOSTEM DEI & totius generis humani. Matt. 12. Excecari & tradi in reprobum sensum, fieri organon Diaboli, erroribus implicari. 2. Thess. 2. Eo quod charitatem ueritatis non receperunt, ut salui fierent, Ideo mittet illis Deus efficacem imposturam, ut credant mendacio, ut iudicentur omnes, qui non crediderunt ueritati, sed consenserunt iniquitati. Exuere pietatem, incidere in Epicureismum, odisse recte sentientes, & exercere persecutionem erga pios, uel oblique uel directe, uel recte uel aperte, uel scienter uel inscienter. Ista poenae non sunt parui momenti. Est enim haec regula catholice uera, Quicumque uenantur aut captant praemia ab Antichristo, illi coguntur Diabolo genua flectere. Matt. 4. Denique poena Antichristianismi in hac uita est, pessima conscientia & DESPERATIO, quia cordi omnis materia consolationum eripitur.

G

Aeternae

FINALES ANTICHR.

AETERNAE POENAE ANTICHRISTI
& Sociorum eius.

APOCA. 14. SI QVIS ADORAUERIT BESTIAM & imaginem eius, & acceperit characterem in fronte sua, aut in manu sua, hic bibet de uino irae dei, quod mixtum est mero in calice irae ipsius. Et cruciabitur igne & sulphure in conspectu Angelorum sanctorum, & ante conspectum Agni, & fumus supplicij eorum ascendet in secula seculorum. Ne habebunt requiem die ac nocte, qui adorauerunt bestiam & imaginem eius, & si quis acceperit characterem nominis eius.

Apoca. 19. Et apprehensa est bestia, & cum ea pseudopropheta, qui fecit signa coram ipso, quibus seduxit eos, qui acceperunt characterem bestiae & qui adorauerunt imaginem eius, uiui missi sunt hi duo in stagnum ignis ardentis & sulphuris.

Apoca. 20. Diabolus, qui seducit eos, missus est in stagnum ignis & sulphuris, ubi & Bestia & pseudo Propheta (id est totus chorus Ecclesiasticarum personarum & reliquorum Antichristi statum defendentium) cruciabuntur, die ac nocte in secula seculorum.

COGNATA.

GOG ET MAGOG. APOCA. 20. ETSI ENIM tota religione a Christo diuersi sunt, ac nomen Ecclesiae Christi abhorrent, tamen in eo sunt Antichristo affines, quod Christo eiusque doctrinae & Sacramentis maledicunt, & omnes Christianos Diabolico furore & immanitate inaudita persequuntur & quod per
sua

COGNATA ANTICHR

sua bona opera salui fieri uelint, Sacrasque literas contemnant.

Ethnici, Tartari, Mammelucæ & similes.

Hospitio & patrocinio Antichristi seruos & impios cultus fouere & conuiuere ad omnia.

Mercibus & alijs officijs impios cultus adiuuare, promouere & ornare. Apoc. 18.

Primatum super totam Ecclesiam Christi Papæ Romano, & summam Iurisdictionem eius Episcopis non conuersis, uel tempore persecutionis uel extra largiri, uel saltem excusare. Adiaphoristæ.

In erim, Interimizare, quia hic est finis sicut habet præfatio Augustinæ Spingis, ut paulatim omnes ad religionem papalem reducantur, claudicare in utramque partem.

Interimadiaphorica concessiones & corruptelæ, iuxta illud, Quo propius Papæ, eo melius.

Conformare ueram & illustratam religionem Papistica impuræ & Pestilenti. Assumere atq; imitari in dogmatibus ambiguas & flexiloquas Phrases Antichristi, quales sunt Adiaphoristarum corruptelæ.

Laruas Ceremoniarum Antichristi recipere & exercere, quales sunt Monstrantiarum circumgestationes, circuitus, trunci impositio in sepulchrum tempore passionis Dominicæ, & applicare ad depositionem, custodiam & eleuationem eius uerbum Dei, & quidem lingua peregrina, id quod tetrior est abusus nominis diuini contra secundum præceptum Decalogi, quam si uenefica aut Magus nomine Dei ad incantationes abusat.

COGNATA ANTICHR.

Inthronifari Papifticis ritibus tanquam germanis characteribus Antichrifti, nec tamen uelle pro Antichrifti membro haberi.

Profopoliſia ſpeciem noui papatus habet, cum perſonís quibusdam tanta tribuitur perfectio, ut aut errare non poſſint, aut ſi maxime errent, tamen a nemine argui debeant, cumque hominum ſcripta & autoritas diuinis præfertur.

Samaritanifmus qui eſt *αμυηſία* ſeu confuſio & chaos, ex uariarum ſectarum opinionibus a uera Eccleſia reſutatis, compactum.

Oſiandriſmus, Stenckfeldiſmus:

Pſeudo Euangelici, quales ſunt Libertini, hoſpites & patroni Antichrifti, Eccleſiaſticorum bonorum raptores, contemptores & perſequutores miniſterij, adulteri, ſcortatores, prædones, latrones ocioſi auari, &c.

Pſeudo Lutherani, qui ſolo eſu carniſum ſunt Euangelici.

CONTRARIA TOTI ANTICHRISTO

Et uniuerſæ eius religioni.

COELESTIS PATER, FILIUS ET SPIRITUS Sanctus, uerus & æternus Deus, unus in eſſentia, trinus in perſonís, qui Antichriftum eiusque res omnes ſerio ac grauitex odit, abominatur, condemnat & punit.

Angeli boni, qui Antichriftum hoſtem Dei & Eccleſiæ ueræ, extreme oderunt, & eius conatus ſæpe infringunt & reprimunt, & nouiſſimo die in eo, & omnibus

CONTRATIA TOTI ANTICHR.

bus affedis eius in locum sulphureum præcipitandis, tauquam ministri dei, sedulam opram nauabunt.

Verbum dei in omnibus articulis fidei, Antichristum accerrime impugnat & damnat. Hoc ancipiti gladio Hydra Lerneæ cæditur, & deletur, Id quod hodie, illustrata Euangelij doctrina, feliciter Dei beneficio fieri coeptum est, & durabit usq; ad finem.

Catechismus, Antichristi corruptelas, idolomantas, scelera taxans & damnans, & sub poena æternæ damnationis fugienda esse docens.

Pij doctores uerbi Dei, tum ueteres tum recentes, qui ex uerbo Dei, & ex notis in eo luculenter expressis, Antichristū ipsum in suo regno, loco, personis, actionibus omnibus, manifeste & expresse, serio, fortiter & neruose demonstrant in clamant, damnant, execrantur, & sonant illam diuinam uocem, seuerissimumq; præceptum ore & scriptis, Exite, Exite omnes, quicumq; fauoris Christi, & æternæ salutis cupitis esse participes. Cecidit, Cecidit Babylon. Apocal. 18. 2. Cor. 6, Exempla illustria & plurima talium Doctorum extant in libro, cui titulus Catalogus testium Veritatis.

Conciliapia, in quibus Spiritus Sanctus pectora illustrauit & gubernauit, ut siue pullulanti siue enato Antichristo, eiusq; impietati ac libidini refragarentur. Sic in primis Cyprianus & sexta Carthaginensis Synodus, strenue primatum Romanum impugnarunt.

Formula confessionum Ecclesiarum Christi, quibus papatus & omnes corruptelæ Sincerae doctrinae ex

CONTRA TOTO ANTICHR

uerbo Dei refutantur, quales sunt Augustana, Schmalcaldici articuli, Confessio Saxonica & similes.

Preces & confessiones piorum, qui toto pectore fugiunt & uitant Antichristi labem tanquam animarum pestem.

Pœna diuinæ priuata & publicæ, præteritæ, præsentis, securæ, non tantum in hac uita, sed multo maxime in altera.

Magistratum pietas & zelus, quorum officium est, cum sint custodes totius Decalogi, manifestas idolomanias, abusus nominis diuini, Sacramentorum Christi publicas Prophanationes, & omnes impios cultus constringere atque abolere, Sodomitica scelera turpesq; fornicationes punire, fures & decoctores bonorum Ecclesiasticorum cohercere, atq; de repetundis postulare. Rectius, melius, utilius, sanctius ista bona ad ædificationem nimirum salutarem Ecclesiæ collocare. Quod si non faciunt serio & grauiter, uideant ne hac sententiâ comprehendantur, Si uidebas furem, currebas cum eo &c.

Parentum & præceptorum, scholarum & Academiæ pietas & zelus, in cohortando & reuocando & absterrendo suos, a communione & societate cum Antichristi membris.

COMPOSITA.

EX HAC INQUISITIONE, COMMÉMORATIONE, diligentiq; consideratione causarum omnium, qualem cunq; Antichristi idæam adumbrantium, hypotheses,

COMPOSITA.

hypotheses, seu propositiones plurimæ, quæ in hoc negotio occurrunt, expedite & perspicue expendi, dijudicari & explicari possunt. Nam alioqui quasi a corpore suo reuultæ atq; detruncatæ illæ sententiæ, facilius artificiosis quibusdam fucis pinguntur atque uenduntur, quæ si in ipso corpore, & iuxta proportionem omnium membrorum aspicerentur atq; expendere, profecto ipsa monstrositate ac pestilenti contagiosoque morbo ac foetore horrorem incuterent, execrationem, fuggam, uitiationemque suaderent. Eiusmodi uero sunt hæc & similes.

An regnum pontificium, passim per uarias nationes dispersum, sit ipsissimus Antichristus, a Deo prædictus & commonstratus?

An pontifex Romanus, sit iure diuino supremus in tota Ecclesia Christi, caput Ecclesiæ & Oecumenicus?

An iure humano, uere sic dicto, primatum teneat, possideat regna huius mundi, eaq; distribuendi cui liberum sit, liberrimam potestatem habeat?

An iure humano uere sic dicto, pontificij Episcopij, characterem bestia accipientes, Canonici, Sacrificij & eius generis homines, teneant principatus, arces, oppida, pagos, Iurisdictionem ciuilem, nomine & prætextu religionis, quam tamen minus curant, quam alicuius Mulicam?

An licitum sit, propter facultates amplissimas, uel ut ille inquit, regna huius mundi & GLORIAM eius, characteres Antichristi Romani accipere, ei obedientiam &

COMPOSITA.

am & reuerentiam uel per se uel per alios, subscriptione, sigillis aut qualicumque assensu polliceri ac præstare?

An licitum sit, apud Antichristum Romanum simulare religionis Antichristianæ approbationem, & de fessionem alterius uerioris, siue per se siue per alios idque eo fine, ut ab ipso obtineantur regna huius mundi & gloria eius, hoc est, Episcopatus, Abbatia, Ditiones amplæ, Monasteria, redditus pingues aut similia?

An licitum sit, Pallia multis millibus loco confirmationis Episcopatum, ab Antichristo patefacto redimere?

An licitum sit, aliquas saltem consecrationes ritusque Antichristi accipere, ut Canonicatum beneficia, & redditus quosdam nanciscaris?

An licitum sit, pecunia canonicatus & eiusmodi beneficia, Simoniaco more emere, ut postea ipsis, licet otiosissime & perditissime uiuas, libere frui queas?

An licitum sit, inthronisari, & ut uocant installari a seruis Antichristi in conuersis, & quidem Ceremonijs ipsos Antichristi Characteres applicantibus & imprimenribus?

An licitum sit, ut Episcopi alijque prælati, characteribus bestia sine omni poenitentia insigniti, fruantur sua potentia & licentia, liberrime potent, uenentur, scortentur, rapiant, expilent, abliguriant, tanquam ἀνομοί id est, exleges, ut appellat Paulus, suoque loco aliquos inferiores uilesque homunciones, exigua suorum commodorum particula decisa, conducant, qui id quod ipsi debent,

COMPOSITA.

bent, obeant & efficiant, nempe ut boent in templis, Missis Christum crucifigant, sanctos inuocatione & uarijs cultibus blasphemant, interdum etiam ueram doctrinam suis miseris contionibus deprauent, & ouis Christi ipsi Diabolo immaniter tradent mactent & offerant, & quod a præcipuis Antichristi ministris negligitur, ipsi in uniuersum deglubant, eripiant, destruant, perdant.

An licitum sit bonis Ecclesiasticis, quæ nomine religionis Antichristianæ habentur, licenter frui, & tantum ad luxum & libidinem abuti, & abstinere a coniugio, & uel nullos ritus Antichristi, uel aliquos ad speciem obseruare, uel saltem in templo comparere, obambulare, accipitrem cum nola in manu loco Spiritus sancti in corde, gestare?

An licitum sit, ne effundatur gratia Bestiæ seu Antichristi, neue gloria mundi exuaris, ut ille uocat, tolerare, ut abusu nominis diuini, inuocatione Sanctorum, Missis, tetris scortationibus, luxu, blasphemetur Deus, subinde noui Monachi ac Moniales recipiantur & inicientur?

An licitum sit, sub pœna mulctæ aut expulsiōnis, pecuniam procurationis quam uocant, a pijs etiam & synceris ministris uerbi Dei exigere, non aliter quam a sacrificulis propter fornicationem, quasi etiam uerorum uerbi Dei ministrorum coniuges, essent scortis sacrificulorum similes?

An licitum sit, Antichristicis sacris interesse, Item alij mercedem dare, ut sua uice illa impia sacra, ut sunt

COMPOSITA.

Missæ, celebret, ad stare illis, & saltem præsentia qualem cunq; approbationem significare, donaq; ad altaria seu potius Missifici, post eiusmodi tetram crucifixionem Christi, nominisq; diuini prophanationem & blasphemiam, offerre?

An licitum sit, merces qualescunq;, ad idolatriam, Missam, & alias blasphemias actiones Antichristi, scienter lucri gratia, cuius ut ille inquit, Bonus odor est ex re qualibet, aduehere, uendere, emere, donare, obtrudere?

An licitum sit, in ciuitatibus, syncera Euangelij doctrina ex ingenti Dei misericordia illustratis, publicas & notorias blasphemias in Deum, publicas & notorias scortationes, publica & notoria latrocinia animarum turbæ Antichristianæ tolerare, & areas quasi scopis purgare, Satanæ redeunti (ut Christus concionatur) orare, defendere?

An licitum sit, Antichristi seruis Christi seruos subijcere, eisq; crucifigendos tradere?

An licitum sit, Antichristo & eius seruis, ueram Iesu Christi Ecclesiam subijcere, ouemq; lupo quod dicitur commendare?

An licitum sit, ueram Christi Ecclesiam, ipso tempore persecutionis Antichristi, summoq; eius successu & furore, tantum eneruandæ atq; euacuandæ crucis Christi gratia, submittere, prostituere, religionem eis VO-
LENTER largiri, donare, tradere deniq; simulare se ad Antichristi religionem rursus inclinare?

An licitum sit, falsæ Ecclesiæ titulos, ueræ Ecclesiæ competentes, quales sunt Diuina, Christiana, uera, Antiqua, Catholica, Apostolica, sine protestatione a c
confutatione permittere? An

COMPOSITA.

An licitum sit, in Antithesi admittere, ut turba Antichristi sibi arroget nomen ueræ Ecclesiæ, & nos eo priuet, cum articulus fidei sit, Credo Ecclesiam?

An licitum sit, eo ipso persecutionis tempore, linguam Antichristi, in præcipuis articulis doctrinæ amplecti atq; æmulari, quasi cum ipso in dogmatibus fidei concordemus, siue id fiat serio siue fraudulenter?

An licitum sit laruam Antichristi in Ceremoniis, siue omnibus siue aliquibus, siue maximis siue minimis ipso etiam persecutionis tempore, induere atque recipere, ut saltem aliquibus in rebus speciem Antichristi repræsentantes, ne cogaris possessines, famam, uitam in discrimen adducere?

An licitum sit, in utramq; partem uacillare, blandiri mancipiis Antichristi & ueræ Ecclesiæ membris, claudicare utroq; pede, seu gestare utroq; humero. Apud Antichristi gregem dignitates & facultates aucupari, apud Ecclesiam ueram infamiam apostasiæ fugere?

An licitum sit, extra necessitatem & politica negocia, quæ tamen ipsi nullo iure, uere sic dicto, ad se per uim & nequiciam raperunt, sese eis familiariter adiungere, palpum obtrudere, cum ipsis conuiuari, pergræcari, inebriari?

An licitum sit, inconuersos & præfractos Antichristi socios, siue illi Spirituales (per Antiphrasin) siue seculares, uocentur ad conuiuia, nuptiales solennitates, baptismum puerorum, & similes piorum hominû actiones inuitare, admittere, ibiq; honeste tractare ac demulcerere?

COMPOSITA.

An licitum sit ijs, qui characteres Antichristi receperunt, neq; eos uera ac manifesta pœnitentia abiecerunt, libros in Ecclesia scriptos dedicare aut alioquin eos prædicare ac celebrare ea ratione, ut non commonefiant de peccatis suis, ut tantum eis adulemur, gratiam conciliemus, munera captemus, ut ipsi tanto honore aut collusionem aminati, minus cogitent de agenda pœnitentia, de coercendis atq; abolendis idolomanijs & blasphemijs seruorum Antichristi?

An teneamur ne cõmunicemus Antichristi execrandis & pestiferis rebus, dignitates, gratiam, famam, facultates & deniq; uitam ipsam amittere?

An licitum sit, iudicio Dei diruta uel uastata fana, delubra, templa, Monasteria Antichristi, restaurare, ornare, idolomanijs & blasphemijs replere, conferre sumptus, patrociniũ præstare, & quasi permittere, ut lupi ad ouile Christi uastandum, sibi quasi sua publica & tutissima antra recuperent, firment, ornent, unde ex priuilegio & impune prædari, rapere, uorare ac perdere liceat?

An licitum sit, Antichristi statum, actiones, res, personas excusare, quocunq; tandem id fiat modo, gestibus, uerbo, factis succensere illis, qui istum immanissimum Dei & Ecclesiæ hostem, serio oderunt & execrantur, frenum iniicere fidelibus Pastoribus, qui eum ostendunt & detestantur & fugere iubent, iniquis iudicijs grauari, damnare, proscribere, spoliare, exigere, mactare omnes, qui Antichristo eiusq; impietatibus, & sceleribus, rapinis contradicunt, aut qui conciliationibus

bus

COMPOSITA.

bus cum Antichristo sese opponunt, confessione, uoce, scriptis?

An licitum sit, pro idolatria & superstitiosa religione pontificia, suscipere & gerere bellum, & confessiones ueritatis opprimere & trucidare?

An licitum sit Anrichristo eiusq; patronis contra Euangelium aut pios belligerantibus militare, etiamsi illi alios prætextus comminiscantur & fingant?

An recte fiat, si Senatus imperij Romani decreta faciat, de instauranda idolatria papistica, pœna proscriptiōnis & supplicij proposita, & an talibus decretis bona conscientia possit obtemperari?

An non iure diuino & hummano teneatur Senatus imperij Romani, & quidem omnes Magistratus, quisque in suo & uicino loco, unde nocetur suis, abrogare idolatrias & Sodomiticas libidines Antichristianorum, quæ etiam cum iure gentium pugnant, quasq; ne Ethnici quidem honestiores tulissent?

Syluam itaq; rerum, scitu maxime necessariarum, primis quasi labris attigi, digitumque ad fontes quod dicitur intedi. Nam ex præmissis causis istæ hypotheses omnes dilucide intelligi, & euidentissime, dexterime & grauissime dijudicari & explicari possunt, collatis nimirum argumentis, quæ ex qualibet causa tanquam fonte, ad unamquamq; hypothesin tanquam riuum, commodissime deduci conuenit. Epicureorum & sceleratorum hominum calumnias quas tum ipsi tum eorum sodales & cullusores sine fronte comminiscuntur nihil cyro. Pro meo officio, dogmatica duntaxat in sa-

COMPOSITA.

eris literis, dictante Spiritu sancto prodita, & quæ secundum ea, ueluti iuxta, Lydium lapidem æstimanda sunt, tradí, idque non ut ulli nisi Regno Satanae & Antichristi damnum inferam, Sed quantum omnino Deus concedit, aliquibus saltem profim. Qua de causa Deo iuuante, paratus ac promptus ero, siue priuatim siue publice, uoce ac scriptis, de ista Synopsi rationem debito modo reddere.

Forte etiam aliquando aspirante Deo, hæc omnia prolixius & limatius explicanda uenient, id quod & in proæmio monuimus. Generalia igitur nunc primum de Antichristo in conspectum procedant.

Oro autem patrem Domini nostri Iesu Christi una cum filio & Spiritu Sancto, uerum, unicum & æternum Deum, ut reuelationem Antichristi Spiritu oris Christi factam, conseruet, illustret, absoluat, omnibus eius præstigijs & conatibus obsistat, & quos adhuc suo iugo obstrictos tenet, clementer accensa in cordibus ipsorum uera Antichristi cognitione, liberet, nec sinat eos, qui Christo eiusq; instaurato Euangelio se manciparunt, quibusdam quasi spectris uel commodorum uel damnorum fascinari aut terreri, ut Antichristo reuelato uel corde, uel gestu, uel ore, uel factis ullam operam præstent.

Amen.

CORRIGENDA.

A. 2. b. lege ad scelera eorum atrocissima. * Li
nea. 1. lege necessaria uobis. Linea ult. Quinto. F. 1. Li
nea 13. lege ruentium licentia, de licentis. F. 2. Linea. 25
Spirituale. H. 1. Linea. 14. lege nola.

CONFIDENTIAL

The following information is being furnished to you for your information only. It is not to be distributed outside your organization. This information is classified as CONFIDENTIAL because its disclosure could result in the identification of sources, methods or operations of the FBI and could be of significant value to unauthorized persons.